
ROSES N' DREAMS 16

Nahkalaukkumallisto Maailmankauppa Kirahville

Opinnäyteraportti

Ammattikorkeakoulun opinnäytetyö

Ohjaustoiminnan koulutusohjelma

Lahdensivu, syksy 2015

Emmi Juurikko

LAHDENSIVU

Ohjaustoiminnan koulutusohjelma

Tekijä	Emmi Juurikko	Vuosi 2015
Työn nimi	Roses n´ Dreams 16 – nahkalaukkumallisto Maailmankauppa Kirahville	

TIIVISTELMÄ

Opinnäytetyössä kehitettiin tekijän vuonna 2014 suunnitteleman ja valmistaman parkkinahkaisen laukun mallia ja suunniteltiin tämän pohjalta nahkalaukkumallisto Maailmankauppa Kirahville, joka on Hämeenlinnan Maailmankauppayhdistys ry:n ylläpitämä. Opinnäytetyön käytännön osuus muodostui suunnitteluprosessista, prosessin dokumentoinnista sekä nahkalaukkujen ohjesivujen, kaavojen, kuvioinnin muottipiirustusten ja valmistusohjeiden tekemisestä. Tavoitena oli saada suunnitella kaunis ja käytännöllinen sekä eettisesti ja ekologisesti valmistettavissa oleva laukkumallisto toimeksiantajalle. Työn taustalla oli tekijän kiinnostus laukkuihin, nahkaan materiaalina ja tuotesuunnitteluun sekä kokemus käsilaukkujen suunnittelusta ja valmistuksesta.

Opinnäytetyössä otettiin selvää trendeistä ja tämän hetken laukkumuodista, pohdittiin, mikä laukku on ja mitä se merkitsee nykypäivän naiselle. Suunnittelun pohjaksi perehdyttiin tuotesuunnittelun teoriaan sekä käsilaukuista ja niiden valmistuksesta kertoviin lähteisiin. Suunnittelutyössä keskityttiin laukun ulkonäköön, esteettisyyteen, käytännöllisyyteen, kestävyteen ja ekologisuuteen. Taustatiedon hankinnan lähteinä toimivat kirjallisuus, käsityönopettaja-designer Tuula Wilénin haastattelu sekä potentiaalisille asiakkaille toteutettu katugallup, jossa selvitettiin, minkälaiset laukkumallit ja värit miellyttävät eniten.

Lopullinen Roses n´ Dreams 16 -nahkalaukkumallisto sisältää kaksi laukua: olkalaukun ja Tote-mallisen laukun. Molemmista laukkumalleista on sekä monivärisiä vuohennahkaisia laukkuja että yksivärisiä kasviparkitusta naudannahasta valmistettuja laukkuja. Kummastakin nahkalaadusta on molemmissa laukkumalleissa neljä eri väri vaihtoehtoa. Laukkumallistoon kuuluu oheistuotteena myös nahkaisia ruusunmallisia hiussolkia kolmessa eri värissä. Laukkumalliston kohderyhmänä on eettisistä ja ekologisista asioista kiinnostuneet kaikenikäiset naiselliset naiset.

Avainsanat laukkumallisto, Maailmankauppa Kirahvi, nahka, tuotesuunnittelu

Sivut 48 s. + liitteet 7 s

LAHDENSIVU

Degree Programme in Crafts and Recreation

Author

Emmi Juurikko

Year 2015

Subject of Bachelor's thesis

Roses n' Dreams 16 – a leather bag collection for Maailmankauppa Kirahvi

ABSTRACT

The purpose of this thesis was to plan a beautiful, practical, ethic and ecologic leather bag collection for Maailmankauppa Kirahvi, which is maintained by Global Trade Community of Hämeenlinna. The author designed and crafted a handbag from tanned leather in 2014 and developed its model in this thesis. The practical part of the thesis consisted of the design process, documentation of the process and making of specification sheets, patterns and manufacturing instructions of the handbags. The motivation for this thesis originates from the author's interest in leather bags, product design and hand crafting of leather products.

The thesis focused on trends and fashion in handbags, discussed the purpose and appearance of handbags, and what they mean for a today's woman. The design process of the handbags was based on product design theory and on literature review of handbags and hand crafting. The design work focused on the appearance, aesthetics, functionality, sustainability and ecology of the bags. The sources of background information were literature, interview with crafts teacher-designer Tuula Wilén and a street poll among potential customers. The poll provided information of the most popular colors and bag models.

Roses n' Dreams 16 leather bag collection includes two bag models: a shoulder bag and a tote bag. Both bag models are available in multi-colored goatskin and single-color vegetable-tanned cowhide leather. All models are available in four different colorcombinations. The bag collection also includes rose-shaped hair slides in three different colors. The target group is feminine women of all ages, who are interested in ethical and ecological issues.

Keywords bag collection, Maailmankauppa Kirahvi, leather, product design

Pages 48 p. + appendices 7 p.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	1
2	LÄHTÖKOHDAT OPINNÄYTETYÖLLE	3
2.1	Opinnäytetyön keskeinen idea	3
2.2	Aiheen valinta	3
2.3	Valmiudet opinnäytetyön toteuttamiseen.....	4
2.4	Swot-analyysi	5
2.5	”Ruusu-unelma” esittäytyy	5
2.6	Vastavia laukkuja maailmalla.....	6
3	AINEISTONHANKINTA.....	7
3.1	Aineiston hankinta.....	7
3.2	Haastattelu aineistonhankintamenetelmänä	8
3.3	Mielipidetiedustelu aineistonhankintamenetelmänä	9
3.4	Asiantuntijahaastattelu: Tuula Wilén	9
3.5	Gallup potentiaalisille asiakkaille	10
3.6	Kirjallisuus	11
4	MAAILMANKAUPPA KIRAHVI.....	12
4.1	Maailmankauppa Kirahvi opinnäytetyön toimeksiantajana.....	12
4.2	Reilua kauppaa	13
4.3	Maailmankaupan nahkatuotteet.....	13
4.4	Laukkujen myyntihinnan pohdintaa.....	14
4.5	Eettisyys tuotesuunnittelun lähtökohtana.....	14
5	TUOTESUUNNITTELUPROSESSIN KÄYNNISTYS.....	15
5.1	Käsilaukut - mitä ne ovat?.....	15
5.2	Nahkalaukkumalliston suunnittelun lähtökohdat	16
5.3	Kohderyhmän määrittely	18
5.4	Feminiinisyys ja esteettisyys	20
5.5	Käytännöllisyydestä	21
5.6	Kestävydestä.....	22
6	VÄRI - SE TÄRKEIN ASIA	23
6.1	Värien huomioon ottaminen tuotesuunnittelussa	23
6.2	Lempivärit	24
6.3	Muutoksia valmistusprosessissa.....	25
6.4	Yksivärinen vai monivärinen?	26
6.5	Värien mietintää	27
6.6	Roses n’ Dreams 16 -nahkalaukkumalliston värit.....	27

7 LAUKKUMALLISTON SYNTY	29
7.1 Tuotesuunnitteluprosessin vaiheet	29
7.2 Mallit nahan kuviointiin	31
7.3 Laukkumallit	31
7.4 Prototyypit	32
7.5 Ohjesivut ja kaavat	33
7.6 Roses n' Dreams16 -nahkalaukkumallisto	34
7.6.1 Rn'D16 Shoulder bag	34
7.6.2 Rn'D16 Tote bag	35
7.6.3 Rn'D16 Hair slide	35
7.7 Designerin näkyminen laukuissa	35
8 POHDINTAA JA ARVIOINTIA	36
8.1 Tuumasta toimeen	36
8.2 Onnistumista ja oppimista	37
8.3 Menetelmien arviointia	39
8.4 Laukkumalliston arviointi funktioanalyysillä	41
8.5 Maailmankauppa Kirahvin arvio	44
LÄHTEET	45

Liite 1	Tuula Wilénin haastattelu
Liite 2	Gallup potentiaalisilta asiakkailta
Liite 3	Väri vaihtoehdot
Liite 4	Mallivaihtoehdot
Liite 5	Suunnittelun lähtökohdat
Liite 6	Mallit nahan kuviointiin
Liite 7	Valmistusohjeet
Liite 8	Prototyypit
Liite 9	Ohjesivut
Liite 10	Kaavat
Liite 11	Hiussolki
Liite 12	Designerin merkki
Liite 13	Opinnäytetyön kulku -miellekartta
Liite 14	Laukkumalliston miellekartta

1 JOHDANTO

Ajatus laukkumalliston suunnittelusta syntyi monen mutkan kautta, sattumalta ja sen enempää suunnittelematta. Alun perin olin tekemässä opinnäytetyötä parkkinahkaisen laukun mallin ja valmistusprosessin kehittämiseksi ajatuksenani valmistaa itse nahkalaukkuja. Olin lähettänyt Maailmankauppa Kirahville sähköpostin, jossa kyselin heidän nahkalaukkujensa väreistä. Hämeenlinnan Maailmankauppayhdistys ry eli Maailmankauppa Kirahvi olikin yllättäen kiinnostunut opinnäytetyöstäni ja sain sieltä kuulla, että suomalainen designer Tuula Wilén oli viisi vuotta sitten suunnitellut heille laukkumalliston vapaaehtoisena.

Koska kohtasin opinnäytetyössäni jos jonkinmoisia haasteita, otin runsaan kuukauden kuluttua uudelleen yhteyttä Kirahviin selvittääkseni, voisinko minäkin suunnitella heille laukkumalliston. Näin sain opinnäytetyölleni toimeksiantajan ja mielenkiintoinen tuotesuunnitteluprosessi alkoi. Opinnäytetyön aihe pysyi samassa teemassa ja lähdin suunnittelemaan tulevaa laukkumallistoa aiemmin valmistamani laukun pohjalta.

Yhteistyö juuri Maailmankauppa Kirahvin kanssa tuntui hyvältä ja luonnolliselta ratkaisulta, koska Maailmankaupalla on samanlaisia arvoja kuin minulla. Olinkin miettinyt, että haluaisin tehdä jotakin hyväntekeväisyyttä, enkä pelkästään olla mikä tahansa ”laukkumaakari” - valmistajan laukut sitten itse tai vain suunnittelen ne. Pidän tärkeänä asiana, että laukkujen valmistajat saavat reilun ja riittävän palkan työstään ja että kehitysmaiden kauppaa tuetaan. Haluan myös, että suunnittelemani laukut valmistetaan kasviparkitusta nahasta, joka on ystävällistä sekä ympäristölle että nahkaa käsitteleville ihmisille. (liite 14)

Olen huomannut laukkuja myyvissä liikkeissä sekä verkkokaupoissa käydessäni, että monivärisiä tai kirkkaanvärisiä, pakottamalla kuvioituja, aitonahkaisia ja eettisesti sekä ekologisesti tuotettuja käsilaukkuja ei myydä Suomessa. Maailmankaupalla on viidakkoaiheisia laukkuja, mutta feminiinisesti kuvioituja laukkuja ei ole. Värikkäitä aitonahkaisia laukkuja löytyy markkinoilta, mutta ei kohokuvioituina eikä eettisesti ja ekologisesti tuotettuina. Siksi näenkin suunnittelemani laukuille selvän tarpeen Suomen markkinoilla. (liite 14)

Opinnäytetyössäni kehitin vuonna 2014 suunnittelemani ja valmistamani parkkinahkaisen laukun mallia ja suunnittelin tämän pohjalta nahkalaukkumalliston Maailmankauppa Kirahville/ Hämeenlinnan Maailmankauppayhdistys ry:lle. Opinnäytetyön käytännön osuus muodostui suunnittelu-prosessista, prosessin dokumentoinnista sekä nahkalaukkujen ohjesivujen, kaavojen, kuvioinnin muottipiirustusten ja valmistusohjeiden tekemisestä. Tavoitteenä oli saada suunnitella kaunis ja käytännöllinen sekä eettisesti ja ekologisesti valmistettavissa oleva laukkumallisto toimeksiantajalle. Työn taustalla oli kiinnostukseni laukkuihin, nahkaan materiaalina ja tuotesuunnitteluun sekä kokemukseni käsilaukkujen suunnittelusta ja valmistuksesta. (liite 13)

Opinnäytetyössä otin selvää trendeistä ja tämän hetken laukkumuodista sekä pohdin, mikä laukku on ja mitä se merkitsee nykypäivän naiselle. Suunnittelun pohjaksi perehdyin tuotesuunnittelun teoriaan sekä käsilaukuista ja niiden valmistuksesta kertoviin lähteisiin. (liite 13) Suunnittelu-työssä keskityin laukun ulkonäköön, esteettisyyteen, käytännöllisyyteen, kestävyys- ja ekologisuuteen. (liite 14) Taustatiedon hankinnan lähteinä toimivat kirjallisuus, käsityönopettaja-designer Tuula Wilénin haastattelu sekä potentiaalisille asiakkaille toteutettu katugallup, jossa selvitin, minkälaiset laukkumallit ja värit miellyttävät eniten. (liite 13)

Lopullinen Roses n' Dreams 16 -nahkalaukkumallisto sisältää kaksi laukku-olka- ja tote-mallisen laukun. Molemmista laukkumalleista on sekä monivärisiä vuohennahkaisia laukkuja että yksivärisiä kasviparkitusta naudannahasta valmistettuja laukkuja. Kummastakin nahkalaadusta on molemmissa laukkumalleissa neljä eri väri vaihtoehtoa. Laukkumallistoon kuuluu oheistuotteena myös nahkaisia ruusunmallisia hiussolkia kolmessa eri värisä. Laukkumalliston kohderyhmänä ovat eettisistä ja ekologisista asioista kiinnostuneet kaiken ikäiset naiselliset naiset. (liite 14)

Keskeisiä käsitteitä opinnäytetyössäni ovat parkitseminen ja laukkumallisto. **Parkitseminen** lopettaa nahan mätänemisprosessin ja tekee siitä käyttökelpoisen materiaalin. Nahkaa voidaan parkita joko kasvi- tai kromipohjaista ainetta käyttäen. Kromiparkittu nahka on yleisempää, vaikka siinä käytetään ihmisille ja ympäristölle haitallisia kemikaaleja. Siksi haluan, että laukkuni valmistettaisiin kasviparkitusta nahasta.

Laukkumallistolla tarkoitan useammasta erimallisesta, värisestä tai kokoisesta laukusta muodostuvaa kokonaisuutta. Laukkumallistoon kuuluu oheistuotteena myös ruusunmallisia hiussolkia. Mallistolle on ominaista, että kaikissa sen tuotteissa on jokin yhdistävä tekijä, joka on minun suunnittelemani laukkumallistossa ruusukuosi.

Opinnäytetyöraportin alussa selvitän opinnäytetyön lähtökohtia ja valmiuksiani opinnäytetyön toteuttamiseen. Esittelen aiemmin suunnittelemani ja valmistamani Ruusu-unelma-laukun, jonka pohjalta suunnittelin laukkumalliston. Aineistonhankinta-luvussa kerron aineistonhankintamenetelmien valitsemisesta, haastattelun ja mielipidetiedustelun toteuttamisesta sekä käyttämästäni lähdekirjallisuudesta. Neljännessä luvussa esittelen opinnäytetyöni toimeksiantajan Maailmankauppa Kirahvin, kerron Maailmankaupan toiminnasta sekä pohdin eettisyyttä tuotesuunnittelun lähtökohtana.

Tuotesuunnitteluprosessin käynnistys -luvussa pohdin käsilaukkujen syvintä olemusta sekä nahkalaukkumalliston suunnittelun lähtökohtia. Värit ovat niin tärkeä asia, että ne saivat kokonaan oman lukunsa. Seuraavassa luvussa Roses n' Dreams16 -nahkalaukkumallisto syntyy. Avaan tuotesuunnitteluprosessini vaiheita sekä esittelen suunnittelemani mallit nahan kuviointiin, laukkumallit prototyyppeineen, ohjesivuineen ja kaavoineen. Opinnäytetyöraportin lopussa pohdin ja arvioin omaa onnistumistani ja oppimistani, käyttämiäni menetelmiä sekä suunnittelemani nahkalaukkumallistoa.

2 LÄHTÖKOHDAT OPINNÄYTETYÖLLE

Opinnäytetyön keskeisenä ideana on suunnitella nahkalaukkumallisto Hämeenlinnan Maailmankauppayhdistys ry:n ylläpitämälle Maailmankauppa Kirahville. Aiheen valinnan taustalla on oma osaamiseni ja kiinnostukseni nahkatöihin sekä tuotesuunnitteluun. Haluaisin suunnittelemillani laukuilla olevan jokin hyvä tarkoitus esteettisyyden lisäksi. Laukkumalliston suunnittelun lähtökohtana esittelen aiemmin suunnittelemani ja valmistamani Ruusu-unelma-laukun sekä vastaavia laukkuja maailmalta.

2.1 Opinnäytetyön keskeinen idea

Opinnäytetyö on tuotekehitys- ja tuotesuunnittelutyö, jossa jo aiemmin vuosi sitten valmistamani parkkinahkaisen laukun (kuva 1, sivulla 5) mallia kehitetään ja siitä suunnitellaan kahdesta erimallisesta ja useammasta erivärisestä laukusta koostuva mallisto Maailmankauppa Kirahville, jota ylläpitää Hämeenlinnan Maailmankauppayhdistys. Nahkalaukkujen lisäksi mallistoon suunnitellaan myös nahkaisia hiussolkia. Työn taustalla ovat aikaisemmat kokemukseni laukkusuunnittelusta sekä laukkujen valmistuksesta.

Opinnäytetyön käytännön osuus muodostuu suunnitteluprosessista, prosessin dokumentoinnista sekä nahkalaukkujen ohjesivujen, kaavojen, kuvioinnin muottipiirustusten ja valmistusohjeiden tekemisestä. Opinnäytetyössä otetaan selvää trendeistä ja tämän hetken laukkumuodista, pohditaan mikä laukku on ja mitä se merkitsee nykypäivän naiselle. Opinnäytetyössä paneudutaan tuotesuunnittelun teoriaan sekä pohditaan esteettisyyttä ja käytännöllisyyttä.

Suunnittelemani laukut on tarkoitettu käsilaukuksi tai olkalaukuksi päivittäiseen käyttöön esimerkiksi naiselliselle, persoonalliselle ja värikkäälle naiselle, joka on kiinnostunut ekologisista ja eettisistä arvoista. Tyylikäs laukku sopii myös rentoihin juhliin ja illanistujaisiin. Laukut ovat reilun kokoisia ja niihin mahtuvat kaikki naisen jokapäiväiset mukana kannettavat tavarat. Laukut sopivat kaiken ikäisille naisille ympärivuotiseen käyttöön.

Opinnäytetyön tavoitteiden kannalta keskeisimmät kysymykset ovat: miten Ruusu-unelma-laukkua täytyy muuttaa, jotta sille löytyisi paljon ostajia? sekä millainen laukun pitäisi olla, jotta se olisi feminiininen, esteettisesti silmää miellyttävä, käytännöllinen ja kestävä? Apukysymyksenä on: minkälaiset laukkumallit ja värit ovat suosituimpia?

2.2 Aiheen valinta

Halusin perehtyä tähän aiheeseen, koska haluan Suomeen myytäväksi malleiltaan, kuoseiltaan ja väriyksiltään tavallista ilmeikkäämpiä, feminiinisempiä ja persoonallisempia nahkalaukkuja. Feminiinisyydellä tarkoitan herkkiä kasviaiheita, pyöreitä muotoja ja kirkkaita värejä, joita nahka-

laukuissa ei yleensä ole totuttu näkemään. Pidän tärkeänä asiana, että laukku on valmistettu pitkäikäisestä aidosta nahasta. Keinonahkaiset laukut ovat usein värikkäämpiä ja trendikkäämpiä malleiltaan, mutta ne eivät kestä kauaa käytössä, oman kokemukseni mukaan vain noin pari vuotta. Aitonahkainen käsilaakku on ekologisempi vaihtoehto, sillä se kestää hyvännäköisenä kymmenenkin vuotta. Vielä ekologisempi on kasviparkittu nahka.

Pidän tärkeänä eettisiä sekä ekologisia asioita ja arvostan Maailmankauppojen toimintaa. Haluaisin, että intialaiset voisivat saada mahdollisesti lisää työpaikkoja suunnittelemani nahkalaukkujen valmistajina. Henkilökohtaisena motiivina minulla on saada kokemusta nahkalaukkumalliston suunnittelusta sekä saada nimeä suunnittelijana ja maininnan CV:heni. Unelmanani tietenkin olisi, että suunnittelemani nahkalaukut päätyisivät myös intialaisen nahkatuotteiden valmistajayritys Madhya Kalikata Shilpanganin tuotantoon. Toivoisin, että Maailmankauppa Kirahvi saisi tuotesarjan, jolle löytyisi ostajia ja että Maailmankaupan markkinat Suomessa kasvaisivat. Opinnäytetyön onnistumiseen ei sinänsä vaikuta se, saadanko suunniteltua tuotantoon ja myytäväksi päätyvää nahkalaukkumallistoa vai ei. Tärkeintä on itse tuotesuunnitteluprosessi työelämälähtöisesti eikä kaupallinen lopputulos.

2.3 Valmiudet opinnäytetyön toteuttamiseen

Minulla on parkkinahkaisten laukkujen suunnittelusta sekä valmistamisesta hieman aiempaa kokemusta ja olen kiinnostunut ja innostunut nahasta materiaalina sekä laukkujen mallien ja kuvioinnin suunnittelemisesta. Olen käynyt opintoihini liittyen vapaavalinnaisina kursseina kaksi nahkatyökurssia, joilla molemmilla valmistin laukun. Pidän ohjausnäytetuntini nahkan kuviointimenetelmistä nahkatyön peruskurssin opiskelijoille.

Toiminnallinen ja luova opinnäytetyö sopii luonteelleni paremmin kuin täysin teoreettinen. Työskentely on tutkivaa ja käytännönläheistä, teoriaa on vähemmän kuin tekemistä. Olen tyytyväinen, että pääsen opinnäytetyössä käyttämään omia lahjojani ja luovuuttani, enkä joudu vain tekemään jotain teoreettista tutkimusta, millaisiksi opinnäytetyöt painajaismaisesti olen aiemmin kuvitellut.

Ohjaustoiminnan koulutusohjelman näkökulma näkyy opinnäytetyössäni siinä, että opinnäytetyö on tuotesuunnitteluprosessi, jossa hyödynnän käsityötieteen emeritusprofessori Pirkko Anttilan tuotesuunnittelun kaaviota. Käytän opinnäytetyössäni hyödyksi ohjaustoiminnan artenomien opinnoista saamiani tietoja ja taitoja. Opintoihini ovat kuuluneet mm. opintojaksot tuotteen suunnittelun teoriasta ja prosesseista, muotoilun ja ohjauksen tutkimuksellisuudesta, luonnostelusta ja piirtämisestä, visuaalisesta dokumentoinnista, väreistä ja muodoista, kuvallisesta ilmaisusta ja plastisesta sommittelusta sekä monista syventävien käsityömenetelmien opintojaksoista, joita sovellan opinnäytetyössäni.

Opinnäytetyöni myötä kehityn tuotesuunnittelijana ja voin myös paremmin ohjata toisille tuotesuunnittelua ja nahkalaukkujen valmistamista syventävänä käsityömenetelmänä. Suomen ammattikorkeakouluissa on tehty aiemminkin opinnäytetöitä laukumalliston suunnittelemisesta, mutta pakottamalla pintakuvioituja ja tämän tyyllisiä nahkalaukkumallistoja ei ole suunniteltu, joten tuotan opinnäytetyölläni myös jonkinlaista uutta tietoa.

2.4 Swot-analyysi

Swot-analyysi on Albert Humphreyn kehittämä nelikenttämenetelmä, joka tulee englanninkielen sanoista strengths, weaknesses, opportunities ja threats. Menetelmällä analysoidaan sisäisiä tekijöitä, eli vahvuuksia ja heikkouksia sekä ulkoisia tekijöitä, eli mahdollisuuksia ja uhkia. Swot-analyysi sopii käytettäväksi monipuolisesti erilaisten projektien ja prosessien alussa. Swot-analyysissä arvioidaan voimavaroja ja kehitystarpeita ja sen avulla voi kohdistaa huomion kehitettäviin kohtiin. (Viitala & Jylhä 2008, 59.) Laadin swot-analyysin opinnäytetyön alussa tunnistakseni omia vahvuksiani ja heikkouksiani tuotesuunnitteluprosessissa sekä arvioidakseni, minkälaisia mahdollisuuksia ja uhkia voi olla edessäpäin.

Omat vahvuudet: suunnittelu, piirtäminen, nahkatyöt, kuosien suunnittelu, kirjoittaminen, innostus, värien käyttö, sosiaalisuus

Omat heikkoudet: atk-aidot, teknologian käyttö, lähdeviitteet, ajanhallinta, stressinsietokyky, astma/allergia, valokuvaaminen

Opinnäytetyön mahdollisuudet: Saisin suunniteltua upean laukumalliston, jota alettaisiin valmistaa Intiassa. Laukuilleni löytyisi paljon ostajia Suomesta ja ehkä muistakin maista. Intialaiset saisivat uusia työpaikkoja. Maailmankauppojen asema Suomen markkinoilla vahvistuisi; Maailmankaupoille tulisi enemmän myymälöitä Suomeen tai ainakin vanhat myymälät säilyisivät.

Opinnäytetyön uhat: Laukuista tulisi rumia, epäkäytännöllisiä, sopimatonta potentiaalisille ostajille, vaikeasti myytäviä, liian kalliita tai kelvottomia ottaa tuotantoon. Maailmankauppa Kirahvi ei haluaisi alkaa valmistuttamaan laukkujani tai intialainen nahkatuotteiden valmistaja Madhya Kalikata Shilpangan ei haluaisi alkaa valmistamaan niitä. MKS alkaa valmistaa laukkujani, mutta ne eivät mene kaupaksi. Laukkuja valmistetaan, mutta niistä ei tule sellaisia, kuin olin suunnitellut.

2.5 ”Ruusu-unelma” esittäytyy

Olin jo Ohjaustoiminnan opintojen nahkatyön peruskurssilla keväällä 2014 suunnitellut, millaisen laukun haluaisin tehdä, mutta kyseisen työn haastavuudesta johtuen tein silloin yksinkertaisemman laukun ja päätin toteuttaa ruusuisen unelmalaukkuni nahkatyön syventävällä opintojaksolla seuraavana syksynä. (kuva 1) Olin nahkatyön peruskurssilla tehnyt kuviointikokeiluna pakotetun ruusun, josta olin saanut idean kauttaaltaan ruusukuvioidusta laukusta. Tein kartongista laukun prototyypin, jotta saisin

kuvan, miltä lopputulos näyttäisi. Kuvioin laukun kappaleet painamalla muotoilupuikeilla nahkaa muovimatosta ja kartongista tekemääni muottia vasten.

Värjäsin laukun Narvi-väreillä. Poltin kolvilla laukkuun ”oman merkkini” Emmi♥. Ompelin molemmat laukkuni käsin. Laukun materiaaleihin meni rahaa noin 60 euroa, joista nahat maksoivat 38 euroa. Laukun tekemiseen meni aikaa kaiken kaikkiaan 124 tuntia kokeilut ja portfolion kirjoittaminen mukaan lukien. Olin tyytyväinen laukkuuni, mutta silti innostuin vielä kehittämään sen mallia ja valmistusprosessia.

Kuva poistettu salaisena.

Kuva 1. Ruusu-unelma-laukku

2.6 Vastaavia laukkuja maailmalla

En ole laukkuliikkeissä itse juurikaan törmännyt pakotettuihin aitonahkaiisiin värikkäisiin laukkuihin, mutta googlettelun tuloksena kuitenkin löysin joitakin tällaisia. Onnekseni en kuitenkaan löytänyt mitään aivan samantapaista kuin Ruusu-unelma. Enemmän löytyi yksivärisiä tai kaksivärisiä laukkuja, joissa kohopinta oli eri värillä kuin matala pinta. Tämä johtuu yksinkertaisesti siitä, että laukun värjääminen useammalla kuin kahdella värillä on haasteellista ja vie paljon enemmän aikaa. Yksivärisistä pakotetuista laukuista esimerkkinä italialaisen Patricia Nash Cassinin laukut. (www.patricianashdesigns.com, 2015) Samalta valmistajalta löytyi myös monivärisiä pintakuvioimattomia laukkuja, joiden värit on ilmeisesti printattu tasaiselle nahalle.

Maailmankaupan laukkujen valmistajan, intialaisen Madhya Kalikata Shilpanganin vuohennahkaisissa laukuissa on käytetty kuvion painamiseen käsikäyttöistä konetta, jossa on metallimuotit. Kuvion painamisen tarkoitus on kuitenkin vain antaa ääriiviivat kuville, jotta niiden maalaaminen olisi helpompaa. Näissä nahkatuotteissa ei siis ole kovin tuntuvaa kohokuviointia. Madhya Kalikata Shilpanganin eli MKS:n nahkatuotteet ovat tarkkaa käsityötä ja jokainen väri on maalattu erikseen. MKS:n laukkujen kuvioaiheet ovat pääasiassa savannin ja viidakon eläimistä, mutta heiltä löytyy joitakin kukkakuosejakin pienemmissä tuotteissa, kuten esim. penaaaleissa, mutta ei isoissa käsilaukuissa.

Kalifornialaisen Delos Leatherin nahkalaukut ovat ymmärtääkseni täysin käsityönä valmistettuja. Kuvan lompakossa on myös ruusuja, niin kuin minun laukussani. Muotijätti Moschinon pakotettu Cherries and Flowers Bag -laukku on herkullisen värikäs. Laukun malli on minun silmääni aika tylsä, mutta toisaalta upea kuvio pääsee oikeuksiinsa laukussa, joka on rakenteeltaan yksinkertaisempi. (kuva 2)

Kuva 2. Vastaavia laukkuja maailmalla. Ylhäältä vasemmalta: Delos Leather, Patricia Nash Cassini: Tooled Rose ja Moschino: Tooled leather Cherries and Flowers bag. Alhaalla vasemmalta: Madhya Kalikata Shilpangan: Shanti Leather bag ja ASOS Tooled Bright Leather Satchel: The Daily Bag.

3 AINEISTONHANKINTA

Tässä luvussa perehdytään opinnäytetyön aineistonhankintamenetelmiin. Luvussa perustellaan aineistonhankintamenetelmien valitseminen ja kerrotaan haastattelusta sekä mielipidetiedustelusta aineistonhankintamenetelminä. Haastattelin aiemmin Maailmankauppa Kirahville nahkalaukkumalliston suunnitellutta käsityönopettaja-designer Tuula Wiléniä ja tein katu-gallupin Helsingin keskustassa noin sadalle naiselle. Luvun lopussa kerron opinnäytetyön lähdekirjallisuudesta.

3.1 Aineiston hankinta

Jokaiseen opinnäytetyöhön kuuluu aineistonsa, joka ei valitettavasti tule käyttöön itsestään, vaan se on hankittava itse. Vasta silloin voi löytää tai kehittää jotakin uutta, kun on ensin kunnolliset perustiedot asiasta. Aineistonhankintaan liittyvät omat ongelmansa ja siihen kannattaa siksi keskittyä ja aineistonhankintamenetelmät kannattaa suunnitella huolellisesti. Tärkeää olisi motivoida itsensä aineiston hankinnan suunnitteluun ja huolelliseen toteutukseen. (Hakala 2004, 109–112.) Aineistonhankinta vaatii paljon käytännöllistä työtä, aikataulujen laatimista, suunnittelua ja sovittelua.

On muistettava, että aineiston hankinnan suunnittelu, tietojen keruu ja kootun tiedon käsittely ovat hyvin lähekkäisiä työvaiheita. (Hakala 2004, 115.)

Tavoitteena on hankkia sellaista tietoa, josta on minulle apua tuotesuunnitteluprosessissa. Tarvitsen tietoa ainakin seuraavista asioista: tuotesuunnittelun teoriasta, käsilaukuista, laukkujen kaavojen ja ohjesivun tekemisestä, parkkinahasta materiaalina sekä nahkalaukkujen markkinoista ja ostajista. Tarvitsen tietoa myös opinnäytetyöni toimeksiantajasta, Hämeenlinnan Maailmankauppayhdistys ry:stä, Maailmankauppaliikkeestä yleisesti sekä laukkujen mahdollisesta valmistajasta, intialaisesta Madhya Kalikata Shilpanganista.

Keskeisinä lähteinä opinnäytetyössäni aion käyttää lähdekirjallisuutta ja toisten opiskelijoiden opinnäytetöitä, jotka liittyvät nahkaan ja laukkuihin. Aineistonhankintamenetelmiksi valitsin asiantuntijahaastattelun ja mielihetimitiedustelun. Kerron valitsemistani aineistonhankintamenetelmistä enemmän seuraavissa kappaleissa.

3.2 Haastattelu aineistonhankintamenetelmänä

Haastattelu on hyödyllinen tapa saada kerättyä suuri määrä tietoa nopeasti. Toisaalta suuren tietomäärän käsitteleminen voi olla vaikeaa, etenkin jos kyseessä on aloitteleva tutkija. Haastattelussa on mahdollista esittää välitön kontrollikysymys selvennyksen tekemiseksi. Haastateltavat eivät välttämättä aina halua kertoa haastattelijalle hänen tarvitsemiaan tietoja. Haastattelijalla täytyy kokemusta ja koulutusta sekä taitoa esittää oikeanlaisia kysymyksiä. Haastattelijan pitää osata kuunnella, hänellä tulee olla hyvät vuorovaikutustaidot ja kyky rajata kysymyksensä. Myöskään haastattelijan omat henkilökohtaiset asenteet tai mieltymykset eivät saisi välittyä haastattelussa. (Soininen & Merisuo-Storm 2009, 140.)

Valitsin aineistonhankintamenetelmäksi haastattelun, tarkemmin sanotuna asiantuntijahaastattelun. Asiantuntijahaastattelussa ideana on asiantuntijalta oppiminen ja sen avulla saadaan selville haastateltavan erikoistietämystä. Valitsin haastateltavakseni turkulaisen käsityönopettaja-designerin Tuula Wilénin, joka on suunnitellut aiemmin Maailmankauppa Kirahville nahkalaukkumalliston. Haastattelu tuntui minusta jo aluksi luontevalta aineistonhankintamenetelmältä, koska olen sosiaalinen ja pidän itseäni hyvänä puhujana sekä kuuntelijana. Valitsin asiantuntijahaastatteluun vain yhden haastateltavan, koska paras tulos teemahaastattelussa saadaan, kun haastattelutilanteessa ei ole ulkopuolisia. Koin saavani tarvitsemani tiedon Tuula Wilénin haastattelusta, joten en haastatellut muita hänen lisäkseen.

Taltioin haastattelun kirjoittamalla haastattelutilanteessa avainsanoja muistiin ja kirjoitin haastattelun vastaukset kokonaisuudessaan ylös heti haastattelun jälkeen, kun ne olivat vielä tuoreessa muistissa. Vaihtoehtoina olisi ollut ottaa haastattelutilanteeseen mukaan nauhuri tai kirjuri, joka kirjoittaa vastaukset ylös, mutta halusin pitää tilanteen rentona. Minulla on

sen verran hyvä muisti ja olen kiinnostunut haastateltavasta asiasta, että taltiointitapani toimi hyvin.

3.3 Mielipidetiedustelu aineistonhankintamenetelmänä

Toiseksi aineistonhankintamenetelmäksi valitsin mielipidetiedustelun eli gallupin. Mielipidetiedustelu on kysely, jossa tutkitaan ihmisten mielipiteitä. Mielipidetiedustelujen kysymykset ovat selkeästi muotoiltuja ja suljettuja. Mielipidetiedustelujen tarkoituksena on ottaa selvää laajemman ihmisryhmän mielipiteistä, joten otoksen täytyy olla riittävän kattava. Mielipidetiedusteluja kutsutaan myös gallupeiksi sen keksijän, yhdysvaltalaisen tilastoasiantuntijan George Horace Gallupin mukaan. (Suhonen 2012, 15.) Kyselyt ja haastattelut kohderyhmälle ovat hyviä tapoja kartoittaa kuluttajien mieltymyksiä (Schaffer & Saunders 2012, 28). Tutkimuksen arvioimisen jälkeen voi alkaa luonnostelevaan ensimmäisiin ideoihin tai jatkaa jo valmiin tuotteen kehittämistä siihen suuntaan, kuin tutkimuksen tulokset ohjaavat.

Valitsin mielipidetiedustelun opinnäytetyön aineistonhankintamenetelmäksi juuri siksi, että halusin saada selville laajemmin naisten mielipiteitä ja mieltymyksiä käsilaukuista. Entisenä Amnestyn face-to-face -varainhankkijana ja sosiaalisesti taitavana ihmisenä koin olevani aivan elementissäni kun sain pysäytellä ja jututtaa ventovieraita ihmisiä ja puhua taukoamatta tuntitolkulla. Uskon myöskin, että kasvokkain kohdatessa saan enemmän ihmisiä vastaamaan kuin esimerkiksi internetissä täytettävällä kyselyllä, jollaista en edes olisi osannut tehdä heikoilla atk-taidoillani. Tein katugallupia Helsingin keskustassa noin sadalle naiselle selvittääkseni, minkälaiset mallit ja värit miellyttävät suunnittelemani laukkujen kohderyhmää.

Ohjatussa haastattelussa kysymykset saattavat olla liian johdattelevia ja saadun aineiston analysointi voi olla vaikeaa. Valmiista vastausvaihtoehdoista taas saattaa olla vaikeaa löytää juuri itselleen sopivaa vaihtoehtoa. Myöskin kysymykset voidaan ymmärtää väärin tai vastausten merkitsemisessä saattaa tulla virheitä. (Soininen & Merisuo-Storm 2009, 139.) Koska katugallupit ovat hyvin lyhytkestoisia, valmiit vastausvaihtoehdot ovat välttämättömiä. Valmiit vastausvaihtoehdot mahdollistavat myös laajankin tutkimuksen aineiston käsittelemisen.

3.4 Asiantuntijahaastattelu: Tuula Wilén

Haastattelin turkulaista käsityönopettaja-designer Tuula Wiléniä perjantaina 3.7.2015 Turun linja-autoaseman kahvilassa. (liite 1) Opinnäytetyöni yhteyshenkilö Antti Markkanen Hämeenlinnan Maailmankauppayhdistys ry:ltä kertoi minulle, että Tuula on suunnitellut heidän myymälälleen, Maailmankauppa Kirahville vuonna 2010 kolme nahkalaukkuja. Siitä sain idean Haastatella Tuula Wiléniä. Tuulan valmistamia nahkalaukkuja on myyty ainoastaan Suomen Maailmankauppayhdistysten myymälöissä. Tällä hetkellä Maailmankauppa Kirahvin verkkokaupassa on jäljellä enää yksi Tuulan suunnittelema nahkalaukkumalleista.

Otin Tuulaan yhteyttä sähköpostitse ja Tuula oli heti innokas tukemaan minua opinnäytetyössäni. Lähetin Tuulalle digitaalisen portfolioni ja opinnäytesuunnitelmani, joihin hän tutustui ennen tapaamistamme. Minä puolestani tutustuin ennen haastattelukysymysten laatimista Tuulan yrityksen Wiuladesignin kotisivuihin sekä Tuulan blogiin. Wiula Design tarjoaa painokuoseja sekä sisustus- että vaateustekstiileihin, suunnittelupalveluja tekstiilituotteisiin ja suunnittelu- ja mitoituspalveluja vaatetukseen.

Tuula Wilén on valmistunut vaateusteknikoksi vuonna 1994, vaateustalan muotoilijaksi AMK vuonna 2004 ja tekstiiliopettajaksi KM vuonna 2007. Lisäksi Tuula on erikoistunut myös tekstiilisuunnitteluun vuonna 2011. Hän hallitsee hyvin kaavoituksen ja ompelutekniset asiat. (Wiula Design 2015) Tuula on käynyt Central Saint Martin University Of Arts Of London Lontoon taiteiden yliopistossa kolme kurssia tekstiilitöihin, graafiseen suunnitteluun ja printtikuoseihin liittyen. Hän suositteli minulle yliopiston laukku- ja nahkapuolen kursseja.

Tuulan haastattelusta sain paljon hyödyllisiä neuvoja nahkalaukkujen malleista, saumaratkaisuista, väreistä ja käytännöllisyydestä. Käsittelen näitä teemoja myöhemmin opinnäytetyössäni ja kerron Tuulan vinkeistä. Tuula oli todella ystävällinen ja antoi minulle lainaksi suunnittelemiensa laukujen kaavat ja työohjeet. Hän tarjosi minulle lainaksi myös kolmea suunnittelemaansa nahkalaukkua, joita en kuitenkaan kokenut tarvitsevani selkeiden kaavojen ja työohjeiden lisäksi.

3.5 Gallup potentiaalisille asiakkaille

Tein gallupia 20. elokuuta 2015 Helsingin keskustan kaduilla. Samaan aikaan oli Taiteiden yö -tapahtuma, joten ihmisiä oli paljon liikkeellä. Toiteutin gallupin klo 19-21. Seisoin paikallani Yliopistonkadun ja Mikonkadun risteyksessä ja otin kontaktia jokaiseen vastaantulevaan naiseen. Erittäisesti pyrin saamaan haastateltaviksi naisia, jotka vaikuttivat ulkoiselta olemukseltaan potentiaalisilta suunnittelemini laukujen ostajilta.

Haastateltavat olivat iältään pääasiassa noin 20-30-vuotiaita, mutta haastattelin myös joitakin keski-ikäisiä ja vanhempia naisia. Huutelin ohikulkeville ihmisille: ”Kiinnostaako osallistua gallupiin käsilaukuista? Teen tätä opparia varten. Vain muutama kysymys.” Kun joku pysähtyi, aloitin heti kysymisen ja lopuksi kiitin vastaajaa ja toivotin hänelle mukavaa illan jatkoa. En pitänyt tarpeellisena kertoa nimeäni tai kouluani. Jotkut vastaajista kysyivät, mitä ja missä opiskelen, ja kysyttäessä tietenkin vastasin.

Olin kirjoittanut lakanakankaaseen tussilla ”gallup käsilaukuista” ja teippasin tämän paitaani. Olallani roikkuvaan kangaskassiin teippasin kankaan, johon kirjoitin ”gallup käsilaukuista opparia varten” ja piirsin laukun kuvan. Ajattelin, että nämä näkyvät viestit selventäisivät ihmisille yhdellä vilkaisulla, mistä on kyse, ja että en ole esimerkiksi kerjäämässä rahaa. Etenkin olallani roikkuva kangaskassi suorastaan veti käsilaukuista kiinnostuneita naisia juttusilleni. Myöskin ohikulkevat ihmiset pysähtyivät ihmettelemään ruusukuvia, joita näytin haastateltavilleni ja he suorastaan

jonottivat päästä itsekin kertomaan mielipiteensä mieluisimmasta väriyhdistelmästä. (liite 3)

Kahden tunnin aikana puhuin taukoamatta ja sain haastateltua 94:ää naista. Keskimäärin yhden henkilön haastattelu kesti siis reilun minuutin verran. Kadulla tapahtuvan kyselyn lisäksi esitin kysymyksen 15:lle tutulleni. Yhteensä vastaajia oli siis 109 henkilöä. Gallupissa kysyin naisilta yhteensä 4 kysymystä, joista kahteen ensimmäiseen vastausvaihtoehdot olivat kyllä/ei ja kahteen viimeiseen oli monta valmista vaihtoehtoa. (liite 2) Olin kääntänyt haastattelukysymykset myös englannin kielelle ja kahta henkilöä haastattelin englanniksi. Koin gallupin tekemisestä olevan paljonkin hyötyä etenkin suosittujen väriyhdistelmien (liite 3) löytämisessä, missä tuli todellisia yllätyksiä. Sain myö varmuutta laukun mallin (liite 4) suhteen.

3.6 Kirjallisuus

Opinnäytetyön alkumetreillä vietin paljon aikaa kirjastossa. Haalin käsiini kaikki mahdolliset käsilaukuista, nahkatöistä, tuotesuunnittelusta ja asusteiden suunnittelusta kertovat kirjat. Kotiinikin kannoin kirjoja kirjaimellisesti vinon pinon, noin 40 kirjaa, joista onneksi puolet karsiutui pois nopean selauksen jälkeen. Hämeen ammattikorkeakoulun Visamäen kampuskirjaston ja Hämeenlinnan kaupunginkirjaston lisäksi hankin kirjallista aineistoa opinnäytteiden verkkokirjasto Theseuksesta sekä sanomalehdistä. Yritin etsiä opinnäytetyöni aihepiiriin liittyvää tietoa myös kansainvälisestä ammattikorkeakoulujen verkkokirjastosta, mutta en löytänyt. Selailin kirjastoissa myös paljon asuste- ja muotilehtiä, joista hain inspiraatiota ja tarkkailin, minkälaiset laukumallit ja värit ovat nyt muodissa.

Hankkimani kirjalliset lähteet käsittelivät nahkatöitä, tuotesuunnittelua, käsityötuotteen suunnittelua, brändiä, käsilaukkujen historiaa sekä käsilaukkujen suunnittelua. Löytyipä pinosta kirjat myös väriopista, etiikasta ja tietenkin opaskirjat opinnäytetyön tekemisestä ja kirjoittamisesta. Eniten koin saaneeni käytännön apua ja vinkkejä suunnittelutyöhöni Jane Schafferin ja Sue Saundersin Fashion Design Course: Accessories -kirjasta sekä Emily Blumenthalin Käsilaukkukirja: Laukun suunnittelu ja valmistus -kirjasta.

Laukkusuunnittelusta kertovia kirjoja lukiessa tuntui, että ne on kirjoitettu oppikirjoiksi muotialan opiskelijoille, jotka haluavat tulla seuraaviksi Louis Vuittoneiksi tai Christian Dioreiksi. Ja niin se varmasti onkin. Mutta se tuntui hassulta tällaisesta ohjaustoiminnan artemoni (AMK) -opiskelijasta, joka ei ole opiskellut montaa vuotta vain ja ainoastaan laukujen suunnittelua ja valmistusta, vaan opintoihini on kuulunut vain kaksi nahkatyökurssia.

4 MAAILMANKAUPPA KIRAHVI

Opinnäytetyön toimeksiantajana toimii Hämeenlinnan Maailmankauppapayhdistys ry eli Maailmankauppa Kirahvi. Tässä luvussa kerrotaan Maailmankauppa Kirahvista opinnäytetyön toimeksiantajana ja miten yhteistyö alkoi. Maailmankaupan toimintaperiaatteet esitellään ja kerrotaan Maailmankaupan toiminnasta. Luvussa esitellään intialainen nahan parkitsemo Sheong Shi Tannery sekä intialainen nahkatöiden valmistajayritys Madhya Kalikata Shilpangan. Kyseiset yritykset valmistavat suunnittelemani laukut, mikäli ne menevät tuotantoon. Maailmankaupan nahkatuotteiden valmistusprosessia avataan ja lopuksi pohditaan laukkujen myyntihintoja sekä eettisyyttä tuotesuunnittelun lähtökohtana.

4.1 Maailmankauppa Kirahvi opinnäytetyön toimeksiantajana

Opinnäytetyön toimeksiantaja on Hämeenlinnan Maailmankauppapayhdistys ry: n ylläpitämä Maailmankauppa Kirahvi. Yhdyshenkilöinä toimivat Anna Räihä ja Antti Markkanen Maailmankauppapayhdistykseltä. Maailmankauppapayhdistykselle on tehty ennenkin opinnäytetöitä, joten heillä on kokemusta opinnäytetyöprosessissa mukanaolosta. Mikäli nahkalaukkumallisto menee tuotantoon asti, nahan kuvioi intialainen Sheong Shi Tannery -yritys ja laukut ompelee intialainen Madhya Kalikata Shilpangan -yritys.

Muistan lapsena käyneeni Maailmankauppa Kirahvin myymälässä Hämeenlinnan keskustassa silloin, kun heillä oli siellä myymälä. Olen myös monesti poikennut hypistelemään tuotteita Maailmankaupan kojulle torilla. Olen muodostanut Maailmankaupasta mielikuvan, että se on hyvä yhdistys ja että Maailmankaupan tuotteita olisi hyvä ostaa, koska tekijät saavat niistä reilun palkan. Olen päätellyt, että Maailmankauppa ja Reilun kaupan tuotteet liittyvät jotenkin toisiinsa, että Maailmankauppa myy tavaroita ja Reilun kaupan tuotteet ovat elintarvikkeita, mutta muuten ajatus olisi sama.

Yhteistyöni Maailmankauppa Kirahvin kanssa alkoi ehkä epätavallisella tavalla. Muistin nähneeni Maailmankaupan nahkatuotteissa kirkkaita värejä ja lähetin heille tiedustelun, mitä värejä he käyttävät. Tällöin opinnäytetyöni aiheena oli vielä itse valmistaa nahkalaukkuja. Väreistä en saanut vastausta, mutta Antti Markkanen Maailmankauppapayhdistykseltä kertoi, että vuonna 2010 turkulainen käsityönopeuttaja-designer Tuula Wilén oli suunnitellut heille vapaaehtoisena nahkalaukkumalliston ja oli kiinnostunut opinnäytetyöstäni.

Kohdattuani erilaisia haasteita silloisessa opinnäytetyössäni, otin uudeleen yhteyttä Antti Markkaseen ja kysyin, olisinko minäkin voinut suunnitella Maailmankauppa Kirahville nahkalaukkumalliston opinnäytetyönäni. Näin yhteistyömme alkoi ja opinnäytetyösopimukset postitettiin. Maailmankauppa Kirahvi antoi minulle suunnitteluun melko vapaat kädet eikä esittänyt erityisiä toiveita laukkujen suhteen.

4.2 Reilua kauppaa

Vuonna 1985 perustettu Hämeenlinnan Maailmankauppayhdistys ry on Maailmankauppojen liitto ry:n ja Kehitysyhteistyön palvelukeskus Kepan jäsen. Yhdistys on osa maailmanlaajuisista reilun kaupan verkostoa WFTO-jäsenyyden kautta. Maailmankauppa Kirahvi on aatteellinen kehitysmaankauppa, jota Hämeenlinnan Maailmankauppayhdistys ylläpitää. Maailmankauppa Kirahvillä on kesäaikaan touko-elokuun ajan myymälä Fiskarsin Ruukissa sekä lisäksi verkkokauppa.

Yhdistys tukee kehitysmaiden pientuottajien ja -yrittäjien elinkeinotoimintaa myymällä heidän tuotteitaan ja tarjoaa kuluttajille mahdollisuuden vaikuttaa ostopäätöksillään. Tuotteista maksettava hinta takaa kohtuullisen toimeentulon tekijälleen. Tuotteet ovat myös ekologisia, koska ne on valmistettu käsityönä luonnonmateriaaleista. Kauppatoiminta kattaa kaikki kaupan pidon kulut, mutta ei tavoittele voittoa eikä ole muun yhdistystoiminnan varainhankintaa.

Tuottajat saavat paremmat mahdollisuudet vapautua nälästä, sorrosta ja epäoikeudenmukaisuudesta sekä kasvattaa lapsensa arvokkaasti oikeudenmukaisten työehtojen ansiosta. Reilu kauppa edistää tasa-arvoa eri ihmisryhmien ja sukupuolten välillä tarjoamalla työtä omassa yhteiskunnassaan heikossa asemassa oleville, kuten leskille, eronneille naisille, vammaisille, kastittomille ja pakolaisille. Reilu kauppa ei myöskään käytä lapsityövoimaa. Tuotteiden jalostusarvo jää alkuperämaahan, koska Maailmankaupat tuovat pääasiassa valmiita tuotteita. (Maailmankaupat.fi Kirahvi n.d.)

4.3 Maailmankaupan nahkatuotteet

Suomessa Maailmankaupoilla on myytävänä nahkaisia laukkuja, penaaaleja, säästölippaita, lompakoita, kukkaroita ja avaimenperiä. Nahkatuotteita löytyy niin yksivärisiä ja hillittyjä, kuin värikkäitä, eläinaihein tai ornamenttein koristeltuja. Vuohennahkasiin tuotteisiin käytettävä nahka ostetaan esikäsiteltynä. Painokuvio painetaan nahkaan muoteilla käsikäyttöisen koneen avulla. Monivärinen koristemaalaus tehdään tuotteisiin käsin. Naudannahka ostetaan valmiiksi värjättyinä sekä pakotettuna.

Sheong Shi Tannery on intialainen nahan parkitsemo, joka parkitsee nahat, kuvioi nahat pakottamalla ja värjää nahat. Sheong Shi Tannery sijaitsee Kalkutassa, Länsi-Bengalissa. Sheong Shi Tannery kuuluu yli 50 vuotta vanhalle yritykselle Pou Chong Brothersille, jotka tuottavat nahan lisäksi myös kiinalaisia ruokatuotteita ja kultakoruja. Sheong Shi Tanneryn nahkatuotteet ovat laadukkaita ja täyttävät maailmanlaajuiset standardit. (Pou Chong Brothers 2015)

Kolkatassa sijaitseva Madhya Kalikata Shilpangan eli MKS on voittoa tavoittelematon organisaatio, joka perustettiin vuonna 1994 edistämään intialaista käsityöläisyyttä sekä parantamaan työntekijöiden asemaa. MKS avustaa tuotekehityksessä, markkinoi käsityöläisten tuotteita, järjestää koulutusta ja terveydenhoitoa sekä antaa lainoja ja ennakoita raaka-aine

hankintoja varten. Järjestö auttaa tuottajaryhmiä perustamaan omia yrityksiä, jotka turvaavat toimeentulon ja luovat uusia työpaikkoja. Madhya Kallikata Shilpanganin käsityöläisryhmät sijaitsevat Länsi-Bengalin ja Uttar Pradeshin osavaltioissa. (Maailmankaupat.fi Kirahvi n.d.)

4.4 Laukkujen myyntihinnan pohdintaa

Reilun kaupan tuotteisiin kuuluvat nahkalaukut ovat edullisia, vaikka rahti ja muut maahantuonnin kulut, tullauksen arvonlisävero mukaan lukien, voivat pienissä tuontierissä olla 40-50% hinnan päälle. Materiaalit ja elinkustannukset ovat Intiassa selvästi matalammat kuin Suomessa. Vuohen parkkinahka maksaa 63 rupiaa, naudannahka 120 rupiaa ja kasviparkittu naudannahka 250 rupiaa eli noin kolme euroa neliöjalalta, joka on noin 30 x 30 cm kokoinen alue nahasta. Kasviparkitun nahkalaukun nahat maksavat siis neljä kertaa vuohennahkaisen laukun nahkojen verran. (Dam, sähköpostiviesti 22.9.2015.)

Nahan lisäksi laukkujen myyntihintaan vaikuttavat myös muut laukun materiaalit, kuten vuorikangas, vetoketjut ja metalliosat sekä laukun valmistajien palkat. Nahkатыöläisten viralliset minimipalkat vaihtelevat Länsi-Bengalin osavaltiossa 6547-8437 rupiaan kuukaudessa alueesta ja ammattitaidosta riippuen. (Gov.in WBLabour/2015.)

Reilun kaupan tavoitteena on minimipalkkoja korkeampi, niinsanottu elämiseen riittävä palkka. Finnwatchin raportissa vuodelta 2013 lasketaan perheen elinkustannuksiksi 14 580 rupiaa kuukaudessa intialaisessa suurkaupungissa Chennaissa. Kun perheeseen oletetaan kuuluvan 1,5 palkanansaitsijaa, elämiseen riittävä palkka olisi ollut 9720 rupiaa eli noin 130 euroa. (Xe 2015.)

Laukkujen myyntihintaan vaikuttavat myös myymälän tilojen vuokrat sekä myyjien palkat ja kaikki muut kauppatoiminnasta aiheutuvat kulut. Koska Maailmankaupat ovat voittoa tavoittelemattomia yhdistyksiä ja minä olen suunnitellut laukkumalliston Maailmankaupalle vapaaehtoisena, ei laukkujen hintaan tule lisää näistä asioista.

4.5 Eettisyys tuotesuunnittelun lähtökohtana

”Nykyään kuluttajat eivät enää tuijota pelkkää hintalappua ostoksilla. Yhä useammin he haluavat tietää, miten tavara on tuotettu. Lehdistö on omalta osaltaan lietsunut keskustelua julkaisemalla aiheesta kohua herättäneitä reportaaseja”, toteaa Lennart Koskinen kirjassaan *Kannattaako etiikka?* (Koskinen 2000, 22). Viime vuosina eettiset näkökohdat, kuten parantuneet työolosuhteet, ovat tulleet tärkeiksi kehittyneiden maiden ihmisille. Hiilijalanjäljen vähentäminen otetaan vakavasti ja yhä enemmän tuotteita valmistetaan kestävästä materiaaleista. Globaalista yhteiskunnasta on tullossa yhä vastuullisempi. (Schaffer & Saunders 2012, 13.)

Kirjassaan *Turhaa vai tarpeellista?* Papanek korostaa, että muotoilijan vastuu saastumisesta on suurempi kuin useimpien muiden ihmisten. Papanek

kin mielestä olemme hukassa, jos suhtautumisemme ekologisiin ja eettisiin asioihin on ”Mitä yksi ihminen sitten oikein voi yksinään tehdä?” (Papanek 1970, 252.) Yksi ihminen voi tehdä paljonkin omilla valinnoillaan. Haluan suunnitella laukumalliston aidosta nahasta, jotta laukut kesäisivät käyttäjällään useita vuosia.

Laukuista täytyy suunnitella myös ajattoman ja klassisen mallisia, jotta niitä voitaisiin käyttää vielä viiden tai kymmenenkin vuoden päästä. Nahka on itsessään jo ekologinen valinta laukun materiaaliksi pitkäikäisyytensä vuoksi, mutta ympäristöystävällisempää olisi, jos laukut voitaisiin valmistaa kasviparkitusta nahasta. Pidän tärkeänä asiana, että laukkujen tekijät saavat työstään riittävän palkan, niin kuin Maailmankaupan tuotteiden tekijät saavat.

Vaatetus on yksi tavallisimmista tavoista ottaa kantaa. Tästä esimerkkinä suomalainen Globe Hope -merkki, joka tekee muotia kierrätetyistä vaatteista, ja vetoaa vakuuttavalla tavalla ihmisten ekologiseen ja sosiaaliseen omaantuntoon. (Lindroos, Lindroos & Nyman 2005, 166–169.) Ihmiset haluavat toimia arvojen mukaisesti ja pitävät brandeista, jotka auttavat heitä siinä. Eettisyyden merkityksestä valinnoissa on esimerkkinä Reilun kaupan tuotteet. (Lindroos ym. 2005, 216–217.)

Uskon ja toivon, että suunnittelemilleni laukuille löytyy valveutuneita ostajia, jotka haluavat vaikuttaa valinnoillaan ympäristön ja ihmisten hyvinvointiin. Eettisyyden ja ekologisuuden lisäksi haluaisin laukkujen muodon ja kuvion olevan sellainen, että myös eettisiä asioita vähemmän ajattelevat naiset haluaisivat ostaa itselleen laukun ihan vain siksi, että se on käytännöllinen, heidän tarpeisiinsa sopiva ja kaunis katsella.

5 TUOTESUUNNITTELUPROSESSIN KÄYNNISTYS

Ennen tuotesuunnitteluprosessiin ryhtymistä pohditaan, mikä käsilaukku itseasiassa on ja mikä merkitys sillä on kantajalleen. Tuotesuunnittelutoimintaa edeltää nahkalaukkumalliston suunnittelun lähtökohtien pohtiminen sekä kohderyhmän ja käyttötarkoituksen määrittäminen. (liite 14) Lopuksi pohditaan esteettisyyden, feminiinisyyden, värien ja käytännöllisyyden merkitystä nahkalaukkumalliston suunnittelussa.

5.1 Käsilaukut - mitä ne ovat?

Kirjassa *In the bag* laukkusuunnittelija Marco Meneguzzi kertoo, kuinka ihmisen omakuva on kantamassaan käsilaukussa. Laukku, tai pikemminkin sen sisältö, on laukun omistajan omakuva. Käsilaukku on kuva siitä, mitä me olemme ja mitä me haluamme olla. (Mazza 1997, 144.) Itse korostaisin lisäksi myös käsilaukun ulkonäköä, joka myös voi olla kantajansa omakuva.

Samassa kirjassa journalisti ja art director Cristina Morozzi vertaa käsilaukkuja rakennuksiin. Morozzin mukaan ero laukun ja talon välillä on vain mittakaavassa. Taloon mahtuu elämä kokonaisuudessaan, laukku si-

sältää vain hajanaisia jälkiä, jotka viittaavat elämäntapaan, tottumuksiin, intohimoihin ja taipumuksiin, kuten huonekalut talon sisustuksessa. Jokainen laukku kertoo kantajansa elämäntarinaa. (Mazza 1997, 54–55.) Toisaalta laukut ovat täysin käytännöllisiä ja toisaalta ne ovat esineitä fantasi-oistamme. Laukkujen sisätilat pystyvät vartioimaan unelmiamme ja salaisuksiamme. (Wilcox 1997, 8.)

Käsilaukut voi yleisesti jakaa kolmeen luokkaan: käytännöllisiin laukkuihin, statussymboleihin ja taideteoksiin (Steele & Borrelli 1999, 139). Luokittelisin suunnittelemani ja valmistamani Ruusu-unelma-laukun sekä käytännölliseksi laukuksi että taideteokseksi. Maailmankaupalle suunnittelemani laukumallit tulevat todennäköisesti olemaan vain käytännöllisiä laukkuja, jotka ovat lisäksi esteettisiä. Silloin kun suunnitellaan suurelle kohderyhmälle tuotetta, ei voi suunnitella kovin erikoista taideteosta. Statussymboleiksi luokitellaan mielestäni vain laukut, joiden hinta on nelinumeroisen luku. Statussymboli-laukut eivät välttämättä ole edes käytännöllisiä tai esteettisiä, mutta niissä maksaa suunnittelijan nimi.

”Laukku on yhtä vanha kuin kantamisen ja kuljettamisen tarve, laatu vain on vaihdellut mahdollisuuksien, kulttuurin, muodin sekä tehtävän mukaan” (Ripatti 1994, 3). Laukut ovat pienten esineiden kantovälineitä ja suuremmat tavarat kuljetetaan useimmiten autolla. Ihmiset kokevat tärkeäksi, että he voivat kuljettaa tavaraa mukanaan liikkeessaan paikasta toiseen. Lapsilla ja nuorilla on useimmiten reppu. Miehet kuljettavat tavaroita useimmiten taskuissaan eivätkä kannaa laukkuja. (Luutonen 2002, 12–14.) Ajattelen myös, että miehet tarvitsevat naisia vähemmän tavaroita, mutta miehillä on myös isommat taskut. Historia todistaa, että ennen aikaa, jolloin käsilaukkuja ei ollut keksitty, naiset kantoivat tarpeellisia tavaroitaan isojen hameidensa sisätaskuissa. (Steele & Borrelli 1999, 14).

Naisilla on yleensä sekä pieni olkalaukku että kassi tai sitten iso olkalaukku. Naisille laukku on hyvin tärkeä ja personoitunut esine. Monet naiset etsivät yhä parempaa ja kauniimpaa laukkuja, joka ei olisi liian suuri, mutta sieltä löytyisivät helposti kaikki aarteet. Laukku ei kuitenkaan ole pelkkä kuljetusväline vaan itsenäinen esine, joka on osa pukeutumista. Laukkuun syntyy tiivis suhde, kun sitä käytetään päivittäin. (Luutonen 2002, 12–14.) Laukku on osa sitä ensivaikutelmaa, jonka ihmiset tekevät toisistaan. Tämä vaikutelma perustuu useimmiten laukun käytännöllisyyteen/ epäkäytännöllisyyteen (Steele & Borrelli 1999, 43).

5.2 Nahkalaukkumalliston suunnittelun lähtökohdat

Ihmisten katseleminen on todella hyvä tapa suunnittelijalle oppia enemmän kuluttajien elämäntyyleistä ja muodin suunnasta. Itse olen huomannut, että aloin automaattisesti katselemaan naisten käsilaukkuja ”sillä silmällä” sen jälkeen, kun opinnäytetyöprosessini oli alkanut. Suunnittelijan kannattaa myös opiskella vähän muodin historiaa. Kun vierailen menneisyydessä, on tärkeää pitää katse nykypäivässä.

Nykypäivän muoti viittaa menneisyyteen, mutta suunnittelija ei kuitenkaan saisi täysin toistaa mennyttä (Schaffer & Saunders 2012, 13). Suun-

nittelijan täytyy myös olla tietoinen muodin uusista tuulista. Kiertelin suunnittelutyöni alkuvaiheessa laukkukaupoissa ja laukkuja myyvissä verkkokaupoissa katsellen, mikä on nyt ”in”, vaikka en haluakaan suunnitella kuuminta muotia, vaan klassisia laukkuja, jotka ovat tyylikkäättä vielä monen vuoden ja vuosikymmenenkin päästä.

Uusi tuote saa alkuideansa usein suunnittelijan osaamisesta ja ideasta. Suunnittelijan ei tarvitse kyetä luomaan varsinaista tuoteinnovaatiota, siis tuotetta jota markkinoilla ei vielä ole, vaan hyvillä omaleimaisesti suunnitelluilla perustuotteilla sekä perinnemalleilla pärjää myös markkinoilla. (Äyväri 2000, 47.) Tässä nahkalaukkumalliston suunnittelussakin jo aiemmin suunniteltua ja valmistettua laukkuja kehitetään paremmaksi. Suunnittelemani nahkalaukkujen mallit ovat perinteisiä laukkumalleja, mutta niistä tekee omaleimaisia nahkaan pakotettu ruusukuviointi.

Tekemässäni katugallupissa näytin haastateltaville naisille tekemääni Ruusu-unelma-käsilaukkua ja kysyin, onko laukku sen tyylinen, että he voisivat kuvitella kantavansa sitä. Tässä vastaukset jakaantuivat noin fifty-fifty. Monet vastasivat, että laukku olisi kiva, jos se olisi hillitymmän värinen. Joku arvosteli laukun käsin ommeltuja reunoja ja alkeellista valmistustapaa. Toisen mielestä taas laukku oli liian pieni. Eli niitä asioita, jotka aion ottaakin huomioon laukkumalliston suunnittelussa. Niitäkin naisia löytyi, jotka ottaisivat laukkuni juuri sellaisena kuin se on. Ruusukuvio puolestaan oli mieleinen yli puolelle vastanneista. Osa ruusukuviosta pitävistä oli sitä mieltä, että he pitävät kuviosta vaatteissa, mutta eivät laukuissa. (Mielipidetiedustelu 20.8.2015)

Markkinakelpoisen tuotteen kehittäminen lähtee asiakkaan tarpeesta. Selvitin myös suunniteltavan nahkalaukkumalliston asiakaskunnan tarpeita ja mieltymyksiä tekemässäni katugallupissa. Gallupissa selvisi, mitkä laukkumallit ja värit ovat suosituimpia. Gallupin pohjalta tein johtopäätöksen, minkälaisille käsilaukuille olisi tarvetta määrittämässäni kohderyhmässä, mitä ovat käsilaukulle asetetut vähimmäisvaatimukset sekä minkälaisista laukuista he olisivat valmiita maksamaan. Kaupoissa kiertelemällä ja nettikauppoja selaamalla pystyy selvittämään, minkälaisia vastaavia kilpailevia tuotteita markkinoilta löytyy, ettei suunnittele sellaista, mitä jo joku muu on keksinyt. (Äyväri 2000, 47–48.)

Laukkujen valmistajille ja erikoisliikkeille vuonna 2007 tehdyn tutkimuksen mukaan myyvimmiksi käsilaukkujen ominaisuuksiksi listautuivat: hyvä materiaali, trendikkyys, kotimaisuus, edullisuus, ajattomuus, paljon säilytystilaa tai taskuja, soveltuu useaan käyttötarkoitukseen sekä yksityiskohdat tai koristeet. (Penttinen 2007, 46.) Uskon, että suunnittelemani laukut pystyvät täyttämään muut myyvimmät ominaisuudet, paitsi kotimaisuuden, vaikka suunnittelija onkin suomalainen. Lisäksi suunnittelemani laukut saavat lisäarvoa eettisyydestään ja ekologisuudestaan, jotka ovat nykyään monille ratkaisevia asioita ostopäätöstä tehdessä.

Kuvassa on kolme lempilaukkuaani ennen kuin tein Ruusu-unelman. (kuva 3) Jokaisessa laukussa on jokin piirre, miksi niistä pidän. Aloitetaan edessä olevasta mustasta laukusta. Se on naisellisen pussukka-mallinen ja siinä

on ihana ”pakotettu” pintakuviointi. Miinuspuolena on tylsä väri ja keino-nahkaisuus. Keskimmaisessa laukussa on naisellinen malli, kaunis kuvio ja useita eri värejä. Miinuspuolena on se, että laukku on kankainen. Taa-immainen laukku on herkullisen värinen ja aitoa kestävä nahkaa, mutta sen malli on tylsän kulmikas ja kaipaisin siihen enemmän naisellisuutta. Ruusu-unelmassa on kaikki nämä positiiviset piirteet.

Kuva 3. Kolme lempilaukkuani.

Yksi lähtökohta laukkomalliston suunnittelussa täytyy olla siinä, mitä intialainen laukkujen valmistajayritys Madhya Kalikata Shilpangan pystyy tekemään (Wilén, haastattelu 3.7.2015). Laukkuja suunniteltaessa on otettava huomioon, minkälaisia materiaaleja on saatavilla ja minkälaisia koneita on käytettävissä. Laukkumallien suunnittelussa täytyy huomioida, että jokainen yksityiskohta nostaa laukun hintaa.

Asiakkaan näkökulmasta kannattaa ajatella myös malliston laajuutta, sillä liian monien vaihtoehtojen tarjoaminen voi väsyttää asiakkaan. Hyvässä mallistossa kaikki tuotteet tarjoavat aidosti vaihtoehtoja, eivätkä syö toisiaan. Helposti myös ajaututaan tilanteeseen, jossa varastot on täynnä erilaisia myymättömiä malleja. (Äyväri 2000, 59–60.) Mieluummin siis suunnittelee aluksi vain kaksi laukkomallia ja näistä kolme-neljä värivaihtoehtoa ja vasta sitten, jos laukut kävisivät hyvin kaupaksi, suunnittelisi esimerkiksi yhden laukkomallin lisää tai uusia värivaihtoehtoja sesongin mukaan.

5.3 Kohderyhmän määrittely

Suunnittelutyön alussa kannattaa kiinnittää huomiota pääkysymyksiin: Mitä on pyydetty suunnittelemaan? Onko se jotakin erityistä vai voiko suunnittelija itse määrittää tuloksen? Kenelle suunnitellaan? Mikä on tuotteen kohderyhmä? (Schaffer & Saunders 2012, 14.) Tämä jokaisen suunnittelijan on äärimmäisen tärkeää muistaa. Helposti suunnittelee sellaisia tuotteita, jotka miellyttävät itseä, vaikka pitäisi suunnitella sellaisia, jotka miel-

lyttävät kohderyhmää. Tällöin riskinä on, että itse suunnittelija on kyllä tyytyväinen tuotteeseen, mutta kukaan ei osta sitä.

Kohderyhmän määrittäminen on yksi tärkeä vaihe suunnittelutyön alussa. En pidä omassa laukkumalliston suunnittelussani hyvänä asiana määrittellä kohderyhmää liian tarkasti, sillä se rajaa paljon ostajia pois. Mieluummin rajaan kohderyhmän melko löysästi, jolloin mahdollisia ostajia jää enemmän. Esimerkiksi kirjassa Fashion Design Course: Accessories haluttiin rajata kuluttajia sen mukaan, mitä musiikkia he kuuntelevat, mitä elokuvia he katsovat, käyvätkö he manikyyrissä tai onko heillä lapsia. (Schaffer & Saunders 2012, 40.) Kohderyhmän määrittely on tärkeää, mutta noin tarkka tuotteen ostajan määrittely menee omasta mielestäni ”pelleilyksi”, koska kaksi täysin erilaisesta musiikista pitävää naista voivat pitää kuitenkin samasta käsilaukusta.

Tuotesuunnittelun täytyy olla asiakaslähtöistä. Toisaalta tarjonta luo myös kysyntää. Kun lähdetään suunnittelemaan uutta tuotetta, on aina ensin varmistettava siitä, että määritetyt asiakaskohderyhmät ovat todellisuudessa olemassa, eivätkä ole vain kuvitteellisia luonne- ja tyylikuvauksia ja että asiakasryhmä on myös riittävän suuri, jotta tuotetta kannattaa valmistaa. (Äyväri 2000, 44–45.)

Määritin tuotesuunnitteluprosessini aluksi nahkalaukkumallistoni kohderyhmäksi kaikenikäiset naiselliset, persoonalliset ja värikkäät naiset, jotka ovat kiinnostuneita ekologisista ja eettisistä asioista. Suunnittelutyön ja opinnäytetyön edetessä persoonallisuus ja värikkyyys jäivät taka-alalle, jotta kohderyhmä olisi suurempi ja laukuille löytyisi enemmän ostajia. Myöskään kiinnostus ekologisista ja eettisistä asioista ei ole välttämätöntä, kunhan laukun ulkonäkö muuten miellyttää.

Suunnittelemani laukkumalliston laukut ovat suunniteltu jokapäiväiseen käyttöön. Laukut ovat tilavia, joten ne sopivat kodin ja toimiston tai opiskelupaikan välillä kulkemiseen. Tote-malliin mahtuu A4-kokoinen kansio ja molempiin laukkumalleihin mahtuu tabletti. Tyylikkäätkin laukut sopivat hyvin myös rentoihin juhliin ja illanistujaisiin, pukeutumiskoodeiltaan Casual tai Smart casual -tilaisuuksiin.

Iitalaukuksi laukut ovat liian suuria. Jos laukkumallistoon suunnitellaan myöhemmin hieman pienempi laukku, voisi sillä mennä pukeutumiskoodiltaan tumman puvun ja vierailupuvun tilaisuuksiin sekä coctailtilaisuuksiin. (Yhteishyvä 2015.) Laukut sopivat ympärivuotiseen käyttöön. Ruusukuvio ei ole niin kesäinen, etteikö ruusukuviota voisi käyttää talvellakin. Oikeastaan laukun käyttövuodenajan määrittää laukun väri ja laukun käyttäjän muu asukokonaisuus ja tyyli.

Koska laukkuja on saatavissa useammassa eri värissä, sopivat ne pukeutumistyyliiltään hyvinkin erilaisille naisille. Maanläheisen väriset ja iloisen värikkäät laukut sopivat etno- ja hippihenkisille naisille, jotka käyttävät El Naturalistan kenkiä, pukeutuvat haaremihousuihin ja itämaishenkisiin Indiskan vaatteisiin. Kirkkaan punainen ja musta laukku sopivat asusteeksi räväkämpään punk-/rock-/goottihenkiseen pukeutumistyyliin niittien ja la-

teksivaatteiden kaveriksi. Hillityn värinen laukku on tyylikäs asuste Minna Parikan kenkien kanssa bisnesnaiselle, joka arvostaa designia. Suunnittelemani laukku sopii näiden tyylien lisäksi jokaiselle, jota laukun ulkonäkö miellyttää ja jotka kokevat laukun sopivan asusteeksi itse luomaansa omaan tyyliinsä. Toki laukkuja voi käyttää myös mies, joka kokee feminiinisen ruusukuosin sekä laukun muotoilun sopivan omaan tyyliinsä.

5.4 Feminiinisyys ja esteettisyys

Mikä on esteettistä? Millainen käsilaukku on esteettinen? Esteettisyyttä voi arvioida esimerkiksi muodon, värin, kuvion ja pinnan perusteella. Esteettisyyden kokemukseen vaikuttavat katsojan persoona, kokemusmaailma ja kulttuuri. Sanotaan, että kauneus on katsojan silmissä. Minun silmäni kaunista ovat pyöreät muodot, herkulliset värit ja kukat, etenkin ruusut. Näitä kaikkia asioita haluan tuoda suunnittelemiini laukkuihin. Haluan laukkujeni olevan kauniita ja feminiinisen herkkiä. Suunnittelemini laukkujen ”juju” on niiden pintakuviointissa ja väreissä, joten ne eivät mielestäni tarvitse enää muita yksityiskohtia ollakseen esteettisempiä.

Naiset ja naisellisuus on liitetty kukkien ikonografiaan vuosisatojen ajan monissa eri kulttuureissa. Kukat mielletään kasvien sukupuolielimiksi ja naiset on perinteisesti yhdistetty seksiin ja hedelmällisyyteen. Koska kukat kukkivat yleensä keväällä, niihin liittyy uusia alkuja ja ohikiitävä nuoruuden kauneus. (Steele & Borrelli 1999, 68–69.) Ihmiset mieltävät asioita eri tavalla ja niin esteettisyydelle, kuin feminiinisyydellekin on varmasti olemassa monenlaisia käsityksiä. Kaikki naiset eivät myöskään halua pukeutua feminiinisesti. Minulle puolestaan on ollut aina tärkeää korostaa naisuttani esimerkiksi hameilla, korkokengillä, huulipunalla, pitkillä hiuksilla sekä vaatteiden ja asusteiden väreillä.

Olen jostakin syystä ollut aina erityisen mielistynyt ruusuihin ja mieltymykseni on näkynyt tekemissäni käsitöissä, piirustuksissa, sisutuksessa ja pukeutumisessa. 1960-luvulla oli muodissa niin sanottu flower power-tyyli, jossa kukkakuoseja oli paljon vaatteissa ja asusteissa (Wilcox 1997, 95). Myös tällä hetkellä kaupoissa on jonkin verran nähtävillä kukkakuoseja. Ehkä ne ovat niin klassisia ja ajattomia kuoseja, etteivät ne täysin poistu muodista milloinkaan.

Tuulan mielestä minun Ruusu-unelma-laukkuni on selvästi erilainen kuin muut laukut, mutta toisaalta hän sanoi, ettei ole paljoa tutkinut markkinoiden tarjontaa. Kuvion erikoisuudesta ja laukun värikkyystä johtuen Tuula arveli, että laukun ostajajoukko saattaa jäädä pieneksi. Hän ajatteli, että suunnittelemani laukku ostettaisiin ulkonäön eikä käyttötarkoituksen vuoksi. (Wilén, haastattelu 3.7.2015.) Haluan kuitenkin laukkujeni kohderyhmän olevan laaja, joten pyrin muuttamaan Ruusu-unelman mallia käytännöllisemmäksi ja hiomaan kuviota sekä värejä hillitymmäksi, jotta laukuille löytyisi paljon ostajia.

Esteettisyyden kannalta laukun suunnittelussa ovat avainasioita linjat, siluetti, tasapaino ja mittasuhteet. Suunnitellessa täytyy ottaa huomioon laukun mittasuhteet suhteessa vartaloon. Hyvä tapa tähän on piirtää laukku

vartaloon puettuna. Itse huomasin myös hyväksi tavaksi rakentaa laukkujen prototyypit kartongista ja ottaa sitten valokuvia itsestäni laukun prototyyppi olalla. Täytyy toki huomioida, että naisia on monen kokoisia. Sama laukku näyttää isokokoisien naisien olalla sopivalta, mutta pienikokoisella naisella valtavalla. Suunnitellessa täytyy myös huomioida, että laukun muoto on erilainen, kun laukku on täynnä. Tietenkin myös täytin askartelemani prototyypit sanomalehtipalloilla, jotta näin, miltä laukut näyttävät, kun niiden sisällä on tavaraa. (Schaffer & Saunders 2012, 91.)

5.5 Käytännöllisyydestä

Käytännölliset laukut ovat tyylin kärkijoukkoa, koska ne ovat naisilla päivittäisessä käytössä. Yleistä näille laukuille on niiden toiminnallinen alkuperä, ne on suunniteltu jokapäiväisessä elämässä tarvittavien asioiden kantamiseen (Steele & Borrelli 1999, 31.) No millaisia asioita naiset sitten kantavat päivittäin laukussaan? Minun käsilaukkuuni tulisi mahtua ainakin avaimet, matkapuhelin, lompakko, kalenteri, purukumia, huulirasva, nenäliinoja, terveysseiteitä, käsidesi, korvatulpat, vesipullo, silmätipat, astma-
piippu, huulipuna, puuteri, peili, kynsiviila, teepusseja ja välipalapatukka. Tällaisella varustuksella pärjään hyvin arkisin.

Olisi hyvä, että käsilaukkuun jäisi näiden tavaroiden lisäksi vielä tilaa tavaroille, jotka saattavat olla varsin tarpeellisia joinakin päivinä. Olisi hyvä, että käsilaukkuun mahtuisi ”perussetin” lisäksi esimerkiksi kestokassi, aurinkolasit, sateenvarjo, käsivoide, aurinkovoide, hyönteiskarkote, hansikkaat, kaulahuivi, saippuakuplat ja banaani tai eväsleivät. (liite 5)

Käsilaukun sisältö riippuu paljon sen kantajasta. Joku ei tarvitse kaikkia samoja asioita, kuin minä tarvitsen ja puolestaan tarvitsee asioita, joita minä en tarvitse. Esimerkiksi joltakin löytyy käsilaukustaan savukkeet, pastilleja, silmälasit, karamellia, meikkipussi, muistiinpanovälineet, kirja, selfie tikku, koiran herkkuja, koirankakkapussit, kertakäyttöinen sadetakki, puhelimen laturi, kuulokkeet, musiikinkuuntelulaite tai tabletti. (Kinnari 2015.)

Laukkuja suunnitellessa täytyy miettiä laukun kokoa, rakenteellista toimivuutta ja käyttötarkoitusta. Suunnittelussa täytyy huomioida, kenelle laukun suunnittelee ja millaisiin tilanteisiin. Täytyykö laukkuun mahtua esimerkiksi A4-kokoinen kansio ja iPad? (Wilén, haastattelu 3.7.2015.) A4-kansion koko on 32 cm x 26 cm ja tabletin koko on keskimäärin 25 x 18 cm. Itse olen todennut, että minun käsilaukkuni täytyy olla niin leveä tai korkea, että sinne mahtuu puolen litran limonadi-/vesipullo, jonka korkeus on useimmiten noin 23,5 cm. Hyvä tapa arvioida laukun kokoa on koota esineet, joita arvioi laukun käyttäjän kantavan laukussa, ottaa esineistä valokuva ja arvioida, minkä kokoiseen tilaan ne mahtuvat. (Schaffer & Saunders 2012, 88.) Itse keksin lisäksi, että laukun kokoa on helppo arvioida niinkin, että laitan esineet erikokoisten omistamieni laukkujen sisälle ja katson, minkä kokoiseen laukkuun kaikki tarvittavat tavarat mahtuvat.

Laukuissa on taskuja sekä visuaalisista että käytännöllisistä syistä. Taskut jakavat laukun tilaa, jolloin tavarat löytyä laukusta helpommin. Laukkuja

suunnitellessa täytyy kiinnittää huomiota taskujen sijaintiin, kokoon ja sulkijoihin (Schaffer & Saunders 2012, 90). Tämän päivän naiselle on varmasti tärkeää, että käsilaukussa on omat taskunsa tai osansa älypuhelimelle ja tabletille, jolloin muut tavarat eivät pääse naarmuttamaan kosketusnäyttöä. Lisäksi täytyy olla omat pikkutaskunsa myös avaimille ja meikeille. Nykyaikaisissa laukuissa täytyy siis olla enemmän taskuja kuin ennen digiaikaa. Taskuista tulee laukun valmistuksessa hieman ylimääräisiä kustannuksia, mutta monet naiset valitsevat pitkäikäiseksi kumppanikseen laukun, joka ihastuttavan ulkonäön lisäksi on myös käytännöllinen.

Laukun hihnan tai kahvojen pituus täytyy määritellä sen mukaan, mikä on mukavin asento kantaa laukkuja. Myös hihnan tai kahvojen koolla on tärkeä vaikutus siihen, että laukku on mukava kantaa. Suurin osa kahvoista ja hihnoista on tehty standardikokoon, joka sopii suurimmalle osalle ihmisistä. (Stohlman 1983, 2.) Koska ihmisiä on monen kokoisia, on tärkeää, että laukkujen hihnojen tai kahvojen pituus on säädettävissä. Hihnan liukuminen olkapäällä on ongelma, johon Tuula ei ole keksinyt vielä ratkaisua. (Wilén, haastattelu 3.7.2015.) Itse mietin, liukuisiko punottu hihna vähemmän, toisaalta punomisessa menee aikaa ja se nostaa tuotteen hintaa. Punottu hihna on kyllä kaunis ja näyttävä ja antaa laukulle aivan erilaisen ilmeen, mutta punottua hihnaa ei pysty säätämään, ellei hihna olisi vain osittain punottu.

Tuula suositteli suunnittelemaan kovapohjaisen laukun, jotta se pysyy pystyssä (Wilén, haastattelu 3.7.2015). Jos laukku ei pysy pystyssä, se pitäisi aina saada ripustettua roikkumaan johonkin, mikä ei aina ole mahdollista. Kovapohjaisesta laukusta on myös helpompi löytää tavaroita. Vuorikan-kaan on hyvä olla vaalean sävyinen, koska silloin se myös auttaa tavaroita löytymään laukusta helpommin.

5.6 Kestävydestä

Vastuulliseen ja ekologiseen muotoiluun kuuluu tuotteiden suunnittelu kestäviksi. Laukun kestävyteen vaikuttavat monenlaiset tekijät, kuten materiaali, ompelulanka ja rakenne. Nahka on kestävä materiaali käsilaukkuihin. Laukkujen pohjissa voidaan käyttää niittejä korottamaan laukkuja ja siten suojaamaan nahkaa (Stohlman 1983, 35). Nahkalaukkujen metalliosien hankkimisessa ei pitäisi Tuulan mukaan olla ongelmaa, koska Intiassa on paljon käsityöteollisuutta (Wilén, haastattelu 3.7.2015). Ostajaa kannattaisi neuvoa rasvaamaan nahkaista laukkuaan silloin tällöin, jotta nahka kestäisi hyvännäköisenä pidempään.

Ompelulangan valintaan täytyy kiinnittää huomiota, jotta laukut kestäisivät käytössä. Meillä olikin Maailmankaupan yhteyshenkilöiden kanssa puhetta ompelulangasta. Yleinen ongelma aasialaisissa nahkatuotteissa on, että niissä on käytetty heikkolaatuisempaa lankaa, joka on katkennut tai joustamattomana repinyt nahkaa. Selvitin, että 3-säikeinen polyesterilanka on vahvaa eikä katkea ja se joustaa nahkaosien välissä niin, ettei nahka repeä. (Ahola 2015) Lisäksi Tuula sanoi minulle, että olkahihna ja kahvat täytyy ommella tarpeeksi kauas reunasta tai muuten nahka repeää. Etenkin jos laukussa on painavia esineitä ja olkahihnalle tai kahvoille tulee kaikki

paino. Jossakin Tuulan laukussa on ollut tällainen ongelma. Myös tukikankaan käyttö estää nahan repeämistä.

Jotta laukku pysyisi muodossaan myös tyhjempänä, Tuula suositteli suunnittelemaan mallin, jossa on muoviset tereet pitämässä saumoja ulospäin. Koska kesken suunnitteluprosessin selvisi, että laukut valmistettaisiinkin ohuen vuohennahan sijasta jäykemmästä naudannahasta, ei tereet ole tarpeet. Jos laukkuja valmistetaan myös vuohennahasta, nahan kovettamista tai tukikankaan käyttöä tulee miettiä.

6 VÄRI - SE TÄRKEIN ASIA

Väreillä on suuri merkitys siihen, kuinka esteettisenä pidämme näkemäämme. Joskus väri saattaa olla se ratkaiseva tekijä, esimerkiksi äidilleni autoa ostaessa. Eräs tuntemani perheenäiti taas vannoi, ettei ikinä suostu ottamaan takapihalleen rumaa trampoliinia, mutta suostui heti lasten toiveeseen, kun löytyikin pinkki trampoliini. ”Ei muuta väliä, kunhan se on pinkki!”, on tyypillinen naisen suusta kuultu lausahdus. En olisi edes nyt tässä suunnittelemassa Maailmankaupalle nahkalaukkumallistoa, ellen olisi ottanut heihin siksi yhteyttä, että minun täytyi saada tietää, mistä he olivat saaneet pinkkiä väriä nahkatuotteisiinsa. Värillä on väliä.

Tuotesuunnittelijalla ja muotoilijalla vasta riittääkin pohdittavaa väreissä. Värin takia voidaan ostaa tuote tai jättää ostamatta. Selvitin tekemässäni katugallupissa naisten lempivärejä ja värimieltymyksiä käsilaukuissa. Laukkujen valmistustapa, valmistaja ja materiaali vaikuttavat siihen, mitkä värit tai väriyhdistelmät ovat ylipäänsä mahdollisia. Kesken laukumalliston suunnitteluvaiheen tuli tietoon mahdollisia muutoksia laukkujen valmistusprosessissa, jotka vaikuttavat väreihin. Värien päättämisen luulisi olevan tuotesuunnittelussa se helpoin vaihe, mutta monelta kannalta sain värejä miettiä, ennen kuin pystyin päättämään Roses n' Dreams -nahkalaukkumalliston laukkujen värit.

6.1 Värien huomioon ottaminen tuotesuunnittelussa

Laukkusuunnittelussa huomiota täytyy kiinnittää väreihin. Värejä valitessa täytyy miettiä muun muassa vuodenaikaa, trendejä, kohderyhmää, laukun käyttötarkoitusta ja valmistusprosessia. Värit vaihtelevat pukeutumisessa ja asusteissa vuodenaikojen mukaan; keväisin ja kesäisin käytetään kirkkaita ja pastellisia sävyjä, kun taas syksyisin ja talvisin sävyt ovat murrettuja ja tummanpuhuvia. On aina muodissa olevia klassisia värejä sekä jatkuvasti vaihtuvia trendivärejä.

Onneksi muoti uusii itseään, joten erikoisemmat väritkin tulevat muotiin uudelleen aina jossain vaiheessa. Suunnittelemani laukut ovat enemmän kevät- ja kesäkäyttöön, koska niissä on ruusuja. Toisalta tummemman sävyiset ruusut sopivat syksyyn ja talveenkin. Ja ruusukuvio on niin klassinen, ettei sitä voi suoraan sanoa keväiseksi tai kesäiseksi, kuten esimerkiksi auringonkukkaa tai tulppaania.

Myös kohderyhmä vaikuttaa laukun värien valintaan. Joku voisi tehdä yleistyksen, että nuoret käyttävät värejä rohkeammin kuin vanhemmat. Toisaalta joku voisi sanoa, että nuoret eivät halua erottua joukosta, mutta vanhemmat naiset uskaltavat pukeutua erilailla. Totesin gallupia tehdesäni, että yli 40-vuotiaat naiset pitävät pääasiassa yksivärisistä laukuista. Mutta Antti Markkanen on tehnyt Maailmankaupan myymälässä ollessaan täysin päinvastaisen huomion (Markkanen, sähköposti 4.9.2015).

Laukun käyttötarkoituskin vaikuttaa väreihin. Tuulan mielestä neutraalit värit ovat varmimpia laukkuihin, jotka on tarkoitettu jokapäiväisiksi kumppaneiksi. Joku taas saattaa ajatella, että arkisin voi olla epävirallisempi ja piristää päiviänsä kirkkaan värisellä laukulla ja sitten juhlassa halua olla neutraalimpi. Mielipiteitä väreistä löytyy siis monia. (Wilén, sähköposti 24.9.2015.) Värit voivat vaikuttaa jopa laukun käytännöllisyyteen, ainakin laukun vuorikankaan väri. Tavarat löytyvät helpommin laukusta, jos vuorikangas on vaalea.

Värejä päätettäessä suunnittelijan täytyy myös selvittää, ovatko kaikki värit saatavilla ja mahdollisia materiaaleissa (Schaffer & Saunders 2012, 52). Kasviparkittuun nahkaan ei ole saatavilla niin laajaa skaalaa värisävyjä kuin kromiparkittuun nahkaan. Vihreä nahkaväri haalistuu sekä oman kokemuksen että Antti Markkasen kokemuksen mukaan nopeasti (Markkanen, sähköposti 10.7.2015). Sekä Ruusu-unelman vihreät lehdet, että Maailmankaupan nahkatuotteiden vihreät osat ovat haalistuneet auringossa. Nahka myös tummuu valossa ja vaaleat värit sen mukana, mikä täytyy ottaa huomioon värisävyjen suunnittelussa. Ruusu-unelma-laukku oli hyvin vähän aikaa pirteän kirkkaan keltainen. Sitten se tummui sinappisen ruskeaksi.

Muotoilijalla on oltava kyky herättää värien ja kontrastien sävyillä katsojassa välittömiä ja ennen kaikkea hitaasti ja kauan katsojassa vaikuttavia mielikuvia ja tunteita (Arnkil 2008, 254). Käsilaukan väri voi vaikuttaa jopa mielialaan. Kirkkaan värinen nahkalaukku voi nostaa mielialaa synkänä talviaamuna. Värikontrastit ja sävyt voivat lisätä laukun hienostuneisuutta tai hauskuutta. (Schaffer & Saunders 2012, 91.)

Yhden teorian mukaan punaiset, oranssit ja keltaiset sävyt saavat kohteet näyttämään suuremmilta ja varsinkin keltaisella olisi laajeneva, ympäristöönsä säteilevä vaikutus. Sinertävillä väreillä olisi puolestaan päinvastainen vaikutus. (Arnkil 2008, 218.) Jos suunnittelemani laukut ovat jo valmiiksi aika suuria, ne siis näyttäisivät tämän teorian mukaan suuremmilta, jos ne olisivat punertavan tai keltaisen sävyisiä. Toisaalta isot laukut ovat tällä hetkellä muodissa.

6.2 Lempivärit

Tekemässäni katugallupissa selvitin naisten mieltymyksiä käsilaukkujen väreistä. Olin tehnyt ruusukuosista 16 eri väriyhdistelmää, joista vastaaja sai valita kaksi mieluisinta. (liite 3) Vaihtoehtona oli myös ”joku muu, mikä?”, jos mikään valmiista väri vaihtoehdoista ei miellyttänyt.

Eniten ääniä sai yllätyksekseni siniset ruusut 24 äänellä. (liite 3, nro 15) Jaetulle ykkössijalle tulivat hempeät vaaleanpunaiset ruusut nudella pohjalla. (nro 12) Myöskin viininpunaiset ruusut nudella pohjalla (nro 4) olivat suosittuja saadessaan 15 ääntä. Vaaleanpunaiset ruusut mustalla pohjalla (nro 13) olivat toiseksi suosituin väriyhdistelmä 19 äänellä. Liilat ja violetit ruusut mustalla pohjalla pääsivät myöskin yllätyksekseni jaetulle kolmannelle sijalle 15 äänellä. (nro:t 9 & 10) Vähiten pidettiin keltaisella pohjalla olevista ruusuista sekä pinkeistä ruusuista mustalla pohjalla, ne saivat vai 5-7 ääntä. Pinkit ruusut limen vihreällä pohjalla (nro 7) olivat räikeystään huolimatta 13 äänellä lähes yhtä suosittuja kuin violetit ruusut 15 äänellä. Klassisin väriyhdistelmä punaiset ruusut mustalla pohjalla (nro 2) saivat 12 ääntä. (Mielipidetiedustelu 20.8.2015.)

Sininen väri oli yllättävän suosittu, mutta vierastan itse todella paljon sinistä yhdistettynä ruusukuosiin. Sininen on tällä hetkellä ja myös trendiennusteiden mukaan koko vuoden 2016 aika olennainen väri muodissa. (Mecc interiors 2015; We connect fashion 2015; Pinterest 2015; Fashion web graphic 2015) Toisaalta en tiedä, haluanko laukkujen olevan kuinka muodikkaita, vai mieluummin klassisia ja ajattomia. Ihmettelen, että vastaajat pitivät enemmän vaaleanpunaisista ruusuista kuin kirkkaan pinkeistä mustalla pohjalla. Huomioda täytyy kuitenkin, että äänissä ei loppujen lopuksi ollut suurta eroa, vaan äänet jakautuivat aika tasaisesti eri väreille, mikä tekee laukkujen värien päättämisestä vaikeaa.

Tekemäni gallup ei ollut yksiväristen laukkujen värien miettimisen kannaltakaan turha, vaikka kysyinkin siinä naisten mieltymyksiä monivärisissä ruusukuoseissa. Näistä vastauksista voi myös päätellä, minkä värisistä yksivärisistä laukuista naiset pitäisivät. Gallupissa selvitettyjen reilun sadan naisen värimieltymysten mukaan varmoja värejä yksivärisille nahkalaukuille olisivat ainakin musta, luonnollinen beige, pinkki, sininen, liila, viininpunainen, kirkas punainen sekä limen vihreä. (Mielipidetiedustelu 20.8.2015.)

6.3 Muutoksia valmistusprosessissa

Laukkumallistoa suunniteltaessa minulla oli mielessä, että laukuista tulee monivärisiä, kuten Maailmankaupan muutkin vuohennahkaiset laukut ovat. Kesken suunnitteluprosessin opinnäytetyöni yhteyshenkilö Antti Markkanen sai kuitenkin tietää, että laukut olisi mahdollista valmistaa vuohennahan sijaan laadukkaammasta ja vieläpä kasviparkitusta naudannahasta. Nahka parkittaisiin, kuvioitaisiin pakottamalla ja värjättäisiin samassa yrityksessä, Kalkuttalaisessa Sheong Shi Tanneryssa ja Kalkuttalainen nahkatöitä valmistava yritys Madhya Kalikata Shilpangan hoitaisi ainoastaan ompelun. Vuohennahkaisten laukkujen kohdalla Madhya Kalikata Shilpangan myös pakottaa nahkaan kuvion ja värjää nahan ompelemisen lisäksi, mutta nahat tulevat heille valmiiksi parkittuina.

Laadukkaampi ja kasviparkittu nahka kiinnosti heti, etenkin kun Sheong Shi Tanneryn pakottamassa nahassa pakotettu kohokuviointi on paljon korkeampi kuin Madhya Kalikata Shilpanganin tuotteissa, joissa nahkaan on painettu vain kuvioden ääriiviivat, mutta nahkaa ei ole selkeästi pako-

tettu. Haittapuolena tässä muutoksessa olisi, että Sheong Shi Tanneryn nahka olisi valmiiksi yksiväriseksi värjättyä ja käsiteltyä, eikä sitä sen jälkeen voisi enää maalata moniväriseksi. Eli vaihtoehtona olisi joko monivärinen vuohennahkainen laukku tai yksivärinen naudannahkainen laukku.

Siinä vaiheessa, kun sain tietää mahdollisesta muutoksesta laukkujen väreissä, olin jo tehnyt kaavat laukkuihin ja kuviointikin oli lähes valmis. Välitön reaktioni olikin ahdistus, että mitäs nyt tehdään. Miltä suunnittelemani kuvio näyttäisi yksivärisenä ja entäpä suunnittelemani laukkumallit? Olisinko suunnitellut erilaisen kuvion ja laukkumallit, jos alun perinkin olisi ollut tiedossa, että laukuista tulee yksivärisiä?

Koin, että suunnittelemani laukkujen feminiinisyyttä vähenee, jos niistä tulee yksivärisiä. Ja feminiinisyyttä oli yksi suunnitteluni lähtökohdista. Tuula oli sitä mieltä, että ruusukuvio itsessään on jo hyvin feminiininen, eikä vaadi voimakasta väritystä tehdäkseen laukusta kiinnostavan. Ja syvä pakotus tekee nahkaan aivan erilaisen ilmeen kuin vain kevyesti painetut ääriiviivat.

Myös ekologisuus oli yksi suunnitteluni lähtökohdista ja kasviparkittu naudan nahka olisi ekologisempi vaihtoehto. Uskon myös, että kasviparkituille nahkalaukuille löytyisi enemmän ostajia kuin kromiparkituille, koska ihmiset ovat kiinnostuneita ympäristöasioista. Maailmankaupan yhteyshenkilöt sekä Tuula Wilén olivat sitä mieltä, että laukut kannattaisi valmistaa naudan nahasta vuohen nahkan sijaan. Koska opinnäytetyöhöni varattu aika oli rajallinen, näin järkevänä pitäytyä edelleen samoissa laukkumalleissa, mutta kuviota halusin vielä hioa tämän värimuutoksen myötä.

6.4 Yksivärinen vai monivärinen?

Antti ehdotti minulle myös, että laukkuja voitaisiin mahdollisesti valmistaa molemmista nahkalaaduista, jolloin niitä olisi sekä yksivärisinä että monivärisinä. Yksi Suomen Maailmankauppojen liiton jäsenistä, Kati Hjerp, oli sitä mieltä, että yksivärinen ruusukuvio voisi toimia paremmin. Hän oli kuulemma ollut huolissaan monivärisestä värjäyksen lopputuloksesta ja oli miettinyt, millainen väriyhdistelmä olisi myyvä. Yksivärinen ja yksinkertainen laukkumalli ruusukuvioon yhdistettynä voisi palvella paremmin asukokonaisuuksiin yhdistelemistä, pakotettu kuvio tuo laukkuun Maailmankauppojen henkeä ja feminiinisyyttä edustaa edelleen ruusukuvio.

Gallupin kautta sain tietää, että monet suomalaiset naiset pitävät yksivärisistä laukuista, koska ne ovat helpompia yhdistää eri asukokonaisuuksiin (Mielipidetiedustelu 20.8.2015). Minulle on aina ollut tärkeää, että asusteet eli laukku, kengät huivi ja mahdollisesti päähine ovat samaa sävyä. Koen kuitenkin tylsänä, jos asusteet olisivat kaikki yksivärisiä, ellei sitten vaatteeni olisi kirjavat. Mutta useimmiten pukeudun yksivärisiin vaatteisiin.

Yksivärisen pinkin laukun kanssa olen pitänyt pinkkejä mokkasiineja ja kuviollista tuubihuivia. Ruusu-unelman kanssa olen käyttänyt yksivärisiä

kenkiä ja huivia. Tämän vaikeampaa ei siis ole monivärisen käsilaukun yhdistäminen muuhun asuun. Laukun monivärisyys antaa myös useampia vaihtoehtoja muiden asusteiden värille. Esimerkiksi voisin käyttää Ruusu-unelman kanssa punaisien asusteiden sijaan myös vihreitä tai sinapinkeltaisia kenkiä ja huivia, koska Ruusu-unelmasta löytyy kaikkia näitä värejä. (liite 5)

6.5 Värien mietintää

Minun täytyy päättää, kuinka monta eri väriä laukuista olisi saatavilla ja olisiko molempiin malleihin saatavilla samat vai eri värit. Luulisin, että laukuille löytyisi enemmän ostajia, jos niistä olisi saatavilla monta eri väri vaihtoehtoa, koska ihmiset pitävät eri väreistä. Ostajia saattaisi ärsyttää, ellei molemmissa laukkumalleissa olisi samoja värejä, koska toinen laukkumalleista voisi sopia paremmin ostajan käyttötarkoitukseen, mutta toisessa laukkumallissa olisi hänen mielestään miellyttävämmät värit.

Olen suunnitellut laukut vuodelle 2016, tarkemmin en uskalla sanoa, mille vuodenajalle laukut ovat. Trendiennusteiden mukaan sininen, limen vihreä ja pinkki ovat trendikkäitä värejä vuonna 2016. (Mecc interiors 2015; We connect fashion 2015; Pinterest 2015; Fashion web graphic 2015) Laukkumalliston kohderyhmänä ovat kaikenikäiset naiset, mutta etenkin nuoret naiset, joiden keskuudessa pinkki on suosittu väri monissa asusteissa (Wilén, sähköposti 24.9.2015). Laukut on suunniteltu arkikäyttöön työpaikan tai opiskelupaikan välillä kulkemiseen ja rentoon vapaa-ajan viettoon. Jotkut pitävät arkisin neutraalimmista väreistä ja jotkut kaipaavat juuri arkeen pirteitä värejä. Siksi minusta laukuista olisi hyvä olla saatavilla molempia.

Musta ja ruskea ovat aina parhaiten myyviä asusteiden värejä (Schaffer & Saunders 2012, 27). Ne ovat turvallisimpia ja varmimpia monen sesongin värejä. Lisäksi jokin "shokkiväri" tai trendiväri voisi olla houkutteleva. (Wilén, sähköposti 24.9.2015.) Olen miettinyt, haluanko, että suunnittelemani laukut olisivat erikoisemman värisiä, jollaisia jotkut naiset joutuvat hakemalla hakemaan, vai samanvärisiä kuin muutkin markkinoilla myytävät laukut.

Tuula kertoi minulle, että oikeiden värisävyjen löytäminen oli haastavaa hänen nahkalaukkumalliston suunnittelussa, koska intialaisten värimaailma on kovin erilainen kuin suomalaisten. Tuula oli katsonut Maailmankaupan muista tuotteista sävyt, joita halusi suunnittelemiinsa laukkuihin, mutta laukuista oli silti tullut erivärisiä kuin hän oli toivonut. Hän epäilikin, että ehkäpä valmistajat itse olivat kokeneet, että joku toinen sävy olisi parempi kuin Tuulan suunnittelema. (Wilén, haastattelu 3.7.2015.) Tässä minun täytyy siis olla tarkkana, että suunnittelemani laukuista tulee sen värisiä, kuin olen tarkoittanutkin.

6.6 Roses n' Dreams 16 -nahkalaukkumalliston värit

Päätin, että ehdotan Maailmankaupalle sekä yksivärisiä naudannahkaisia laukkuja että monivärisiä vuohennahkaisia laukkuja. Pitkän värienmielti-

misen jälkeen päätin, että kasviparkituissa naudannahkaisissa yksivärisissä laukuissa olisi sekä Tote-mallissa että olkalaukussa saatavilla neljä eri väriä: musta, värjäämätön beige, kirkas punainen ja pinkki. (Kuva 4, sivulla 29.) Valitsin nämä värit, koska musta, beige ja kirkas punainen ovat kaikki klassisia, ajattomia ja aina tyylikkäitä värejä. Lisäksi valitsin pinkin, josta on melkein tullut uusi punainen, koska pinkki on todella suosittu väri nuorten naisten keskuudessa. Yksi lähtökohta värisävyjen päättämiseksi on myös se, mitä värisävyjä on ylipäänsä mahdollista saada kasviparkitulle nahalle. Eli nämä värit ovat vain ehdotuksia ja tarkemmat värisävyt katsotaan sitten yhdessä Sheong Shi Tanneryn kanssa.

Vuohennahkaisissa laukuissa olisi saatavilla sekä Tote-mallissa että olkalaukussa neljä eri väriyhdistelmää: siniset ruusut mustalla pohjalla, pinkit ruusut beigellä pohjalla, liilat ruusut mustalla pohjalla sekä pinkit ruusut limenvihreällä pohjalla. (Kuva 4, sivulla 29.) Siniset ruusut mustalla pohjalla ja vaaleanpunaiset ruusut nudella pohjalla olivat jaetulla ykkösjalle tekemässäni gallupissa. Päätin tummentaa vaaleanpunaista pinkiksi, koska vaaleanpunaisesta tulisi todennäköisesti likaisen värinen nahan tummumisen myötä.

Gallupissa ei ollut myöskään vaihtoehtona pinkkejä ruusuja nudella pohjalla, josta sain palautetta kahdelta vastaajalta, että se olisi ollut paras vaihtoehto. Tuula arvioi, että suunnittelemleni monivärisille laukuille löytyisi laajempi ostajakunta, jos värisävyt olisivat murretumpia ja lähempänä toisiaan, koska monet vierastavat vahvoja värikontrasteja (Wilén, haastattelu 3.7.2015). Siniset ja liilat ruusut mustalla pohjalla ovat murretumpia ja värikontrastit ovat pienempiä.

Liilat ja violetit ruusut olivat yhtä pidettyjä gallupissa ja useampi vastaaja sanoi, että niiden välimuoto olisi paras. Violetti ja liila olivat yllättävän pidettyjä gallupissa ja tiedän useita naisia, joiden lempiväri pukeutumisessa on violetin ja liilan sävyt. Viininpunaisen jätin pois molemmista nahkalaaduista, koska viininpunainen on ollut muodissa niin pitkään, että se todennäköisesti jää kohta pois. Viininpunainen ja liila ovat väreinä myös lähellä toisiaan, että usein niistä pitävät henkilöt pitävät molemmista väreistä.

Laukkumalliston räväkin väriyhdistelmä on pinkit ruusut limen vihreällä pohjalla. Tämä on erikoinen väriyhdistelmä, mutta sai gallupissa 15 ääntä ja on lisäksi minun itseni mielestä kaikkein herkullisin väriyhdistelmä. Limen vihreän nahkavärin haalistumista täytyy kuitenkin vielä selvittää. Voisiko kenties käyttää erilaista väriä tai suojata nahkaa jotenkin niin, ettei väri haalistuisi. Jos minkäänlaista keinoa värin säilyttämiseksi ei löydy, täytyy tästä väriyhdistelmästä luopua, koska haluan kuitenkin, että suunnittelemani laukut ovat kestäviä.

Uskon, että yksivärisille klassisen värisille kasviparkituille naudannahkalaukuille löytyy paljon ostajia. Monivärisissä vuohennahkaisissa laukuissa on puolestaan saatavilla erikoisempia värejä, mutta niillekin uskon löytyvän ostajia, jotka ihastuvat lempiväreissään hehkuviin ruusuihin ja nahkalaukuille poikkeukselliseen moniväriseen ilmeeseen. Epäilen kuitenkin, et-

tä yksiväriset laukut käyvät paremmin kaupaksi kuin moniväriset ja suosittelenkin, että monivärisiä valmistettaisiin ainakin aluksi vain vähän ja katsottaisiin, miten ne menevät kaupaksi.

Kuva poistettu salaisena.

Kuva 4. Nahkalaukkumalliston värit

7 LAUKKUMALLISTON SYNTY

Huolellisen nahkalaukkumalliston lähtökohtien selvittämisen jälkeen päästään viimein vaiheeseen, jossa monivaiheista tuotesuunnitteluprosessia tarkastellaan käsityötieteen emeritusprofessori Pirkko Anttilan käsityötuotteen suunnittelu- ja valmistusprosessin teoreettisen mallin pohjalta. Laukkumalliston syntyä kuvaavassa luvussa esitellään suunnitellut mallit nahan kuviointiin, pohditaan laukkumalleja, rakennetaan laukkumalleista prototyyppejä ja päätetään Roses n' Dreams 16 -nahkalaukkumalliston laukkumallit. Laukkumalleista tehdään ohjesivut ja kaavat, jotka lähetetään valmistajalle. Laukkumalliston oheistuotteeksi suunniteltiin myös ruusunmallisia hiussolkia. Luvun lopussa pohditaan designerin näkymistä suunnittelemisessaan laukuissa.

7.1 Tuotesuunnitteluprosessin vaiheet

Pirkko Anttila on esittänyt teoksessaan Käsityön ja muotoilun teoreettiset perusteet käsityötuotteen suunnittelu- ja valmistusprosessin teoreettisen mallin (Anttila 1993, 111). Opinnäytetyössäni kuvaan laukkumalliston suunnitteluprosessia ja vertaan omaa työskentelytapaa Anttilan esittämään malliin. Alussa oli Ruusu-unelma-laukku. Ruusu-unelman suunnittelmisesta, valmistamisesta ja käytöstä olin saanut kokemustietoa, sekä myös taitotietoa laukkujen suunnittelu- ja valmistusprosessista. Olin saanut ulkopuolisilta ihmisiltä palautetta laukustani ja hankin tietoa myös markkinoilla olevista vastaavista laukuista.

Tämän informaation ja tuumailun tuloksena muodostin alkumielikuvan, minkälaisia laukkuja suunnittelisin ja valmistaisin seuraavaksi. Alkumielikuvan pohjalta loin toimintasuunnitelman, mutta melko pian kuitenkin huomasin, etteivät resurssini riitä laukkujen valmistamiseen. Pääsisin ompelemaan laukkuja paikallisen suutarin luokse, mutta siellä on niin pölyiset tilat, ettei allergiselle astmaatikolle taida olla sinne asiaa. Päänvaivaa aiheutti myös nahan pakottaminen koneellisesti, nahan hinta, nahkavärien suppea valikoima ja nahan tummuminen auringossa, näin joitakin syitä mainitakseni.

Tässä vaiheessa ratkaisu tarjoiiltiin eteeni kuin ”Manulle illallinen”. Laukkumalliston suunnitteleminen Maailmankauppa Kirahville tuntui kuningasidealta; keuhkoparat säästyisivät, intialaiset saisivat töitä, minä saisin edelleen suunnitella laukkuja ja valmistuisin. Toimintasuunnitelma muuttui ja tiivis viestittely alkoi Maailmankaupan yhteyshenkilöiden kanssa.

Kyselin toimeksiantajaltani, olisiko laukkuja mahdollista valmistaa kasviparkitusta nahasta. Ympäristöasiat ovat minulle tärkeitä, ja lisäksi tiedän, että ekologisille laukuille löytyisi enemmän ostajia, koska ihmisille on tärkeää elää arvojensa mukaisesti.

Oman tuotesuunnittelullisen kehittymiseni kannalta tärkeää olisi määritellyn kohderyhmän tarpeiden ja toiveiden huomiointi niin, että tarvittaessa oma tyyli ja maku voisivat jäädä taka-alalle. En voi suunnitella vain sellaisia laukkuja, jotka miellyttävät omaa silmääni. Laukkujen käyttötarkoitus, ergonomia, käytännöllisyys ja valtaväestön mieltymykset oli otettava huomioon mallia miettiessä.

Hankin tietoa kohderyhmän mieltymyksistä tekemällä yli sadalle naiselle gallupin laukkujen malleista ja väreistä. Haastattelin käsityönopettaja-designer Tuula Wiléniä, joka on suunnitellut 5 vuotta aiemmin nahkalaukkumalliston Maailmankaupalle. Luin paljon tuotesuunnittelusta, käsilaukuista ja niiden valmistamisesta kertovaa kirjallisuutta. Tämän aineiston pohjalta sekä lukemattomien toimeksiantajan kanssa käytyjen viestien pohjalta päätin laukkumallit ja värit sekä parantelin Ruusu-unelmalaukusta tuttua kuviointia.

Luonnostelin laukkumalleja ja rakentelin niistä prototyyppejä. Prototyypien rakentaminen kartongista ja maalarinteipistä osoittautui minulle parhaimmaksi tavaksi löytää oikea muoto laukuille. Jouduin purkamaan prototyypit ja tekemään niihin muutoksia useamman kerran, ennen kuin lopputulos tyydytti. Kokosin valmiit prototyypit kaksi kertaa, jotta varmistuin, että kaavojen mitat ovat oikein. Prototyypien pohjalta piirsin ohjesivujen kuvat laukuista joka kuvakulmasta sekä kaavat.

Luonnostelin myös nahan ruusukuvioinnista useita versioita, joita lähetin välillä toimeksiantajalle ja näytin opettajalle ja kyselin, mitä he muuttaisivat kuvioinnissa. Saamani ulkoisen palautteen sekä oman sisäisen palautteen pohjalta tein muutoksia kuvioon. Sama kierros toistui, kunnes olin tyytyväinen kuvioon. (Anttila 1993, 132-133.) Prosessin ulkopuolisiin resursseihin tuli muutoksia, kun sain kuulla, ettei laukkuja valmistettaisikaan vuohennahasta, vaan naudannahasta. Vuohennahka on naudannahkaa ohuempaa, joten se on huomioitava laukun rakenteen ja saumaratkaisujen suunnittelussa. Aluksi olin suunnitellut, että laukkuihin tulisi tereet ryhdistämään laukun muotoa, mutta naudannahka on niin jämääkää, ettei tereitä tarvitse.

Nahkalaadun muuttuminen vaikutti myös laukkujen väriytykseen. Vuohennahkaiset laukut olisivat olleet monivärisiä, mutta naudannahkaiset laukut yksivärisiä, koska naudan nahka pakotetaan ja värjätään yhdessä yrityksessä ja laukut ompelee toinen yritys. Tämä tieto sai minut aluksi hyvinkin hämilleni, mutta alkujärkytyksen jälkeen aloin näkemään mielikuvani lopputuloksesta uudenlaisessa valossa, joka ei näyttänytkään hassummalta. Yksiväriset laukut menisivät todennäköisesti paremmin kaupaksi, naudan nahka on laadukkaampaa kuin vuohennahka ja sitä on mahdollista saada kasviparkittuna, joten se olisi ekologisempikin vaihtoehto.

Anttilan malli kuvaa sekä käsityötuotteen suunnittelua, että valmistusta. Laukkumalliston suunnittelun kohdalla ei kaikki mallin vaiheet toteudu, koska en valmista laukkuja itse.

7.2 Mallit nahan kuviointiin

En suunnitellut täysin uutta kuviota laukumallistoon, vaan tarkoitus oli kehittää aiemmin valmistamani Ruusu-unelma-laukun kuviota. Jätin kuviosta ”lehtioksan” pois, koska vihreä väri haalistuu muita nahkavärejä enemmän. Kuviosta tuli myös yhtenäisempi kun lehtioksaa ei ollut, vaan ruusuja on melko tasaisin välein kuviossa. Pienensin ruusun terälehtien välejä, koska koneella nahan päälipuolelta painamalla kuviosta tulee nahkaan samanlainen kuin muotissa. Kun olen itse kuvioinut nahkaa muotoilupuikolla pakottamalla, minun on täytynyt ottaa huomioon nahan pakkaus.

Tein paljon luonnoksia ruusuista. Ensimmäisessä luonnoksessa ruusut olivat liian lähellä toisiaan ja kuvio näytti mielestäni levottomalta ja liian täydeltä. (liite 6) Toiseen luonnokseen laitoin ruusuja kauemmas toisistaan. Olin tässä vaiheessa kuullut, että laukuista tulisikin todennäköisesti yksivärisiä monivärisen sijaan, joten halusin elävöittää kuviota muuttamalla terälehtien välit epätasaisen paksuisiksi, mikä toi koristeellisemmän ilmeen kuvioon. Toisessa luonnoksesta tein mustavalkoisen, jotta saisi paremmin kuvan, mitkä osat ovat pakotettu alas ja mitkä ovat koholla. Valkoiset alueet ovat koholla ja mustat alhaalla. (liite 6)

Olin toiseen luonnokseen jo melko tyytyväinen, mutta tarpeeksi kauan sitä katseltuani halusin vielä kehittää kuviota. Kolmannessa luonnoksessa pienensin ruusuja hieman, kääntelin lehtien asentoja ja paksunsin terälehtien välejä. (liite 6) Olin suunnitellut, että terälehtien välissä olisi leveämpi uurre, joka olisi samalla värillä kuin tausta, jotta terälehdet erottuvat paremmin toisistaan. Mutta jos ne pakotetaan kunnolla, eikä vain paineta kevyitä ääri viivoja, niin väritehosteita ei tarvitse. (liite 6) Kuviota täytyy suurentaa muottia varten 1,2 kertaiseksi, koska kuvio on piirretty A3-kokoiselle paperille, joka on 43 cm leveä ja Tote-mallisen laukun levein osa on 50 cm leveä.

7.3 Laukkumallit

Käsilaukuista kertovissa kirjoissa esiteltiin yleisimmät laukumallit, joiden kaikkien nimiä en ollut kuullut ennen opinnäytetyötäni. Käsilaukun malli on yllättävän vaikea määrittää, kun löytyy laukkuja, jotka ovat sekoituksia eri malleista. Eri kirjojen kuvista mallia katsoen piirsin kuvat galluppiini kuudesta perinteisestä laukumallista. (liite 4) Gallupissa kysyin, mikä laukumalleista miellyttää eniten sekä mikä niistä sopisi asiakkaan mielestä parhaiten ruusukuosiin.

Mieluisimmaksi käsilaukkumalliksi osoittautui ylivoimaisesti olkalaukku (liite 4, nro 6), joka sai lähes puolet äänistä, 50 ääntä. Toiseksi suosituin malli oli 18 äänellä Tote (nro 3), jonka mallisia laukkuja kaupat ovat tällä

hetkellä pullollaan. Barrel bag ja Hobo (nro:t 4 & 5) sijoituivat jaetulle kolmannelle sijalle 14:llä äänellä. Kukaan ei pitänyt satulalaukkuja (nro 2) mieleisimpänä ja Bucket bag (nro 1) sai vain 4 ääntä. Ruusu-kuosin naiset äänestivät sopivan parhaiten Barrel bag-malliin 31 äänellä, mutta vastaukset jakautuivat melko tasaisesti eri malleihin. Tote sekä satulalaukku saivat molemmat 25 ääntä ja olkalaukku 21 ääntä. Bucket bag sai 10 ääntä ja Hobo vain 3 ääntä. Jos vastaaja ei pystynyt päättämään kahden vaihtoehdon väliltä, merkkasin vastaukseksi molemmat vaihtoehdot. Siksi äänet eivät mene tasan.

Kysyin myös käsityönopettaja-designer Tuula Wiléniltä galluppini kysymykset ja pohdimme hänen kanssaan, mitkä laukumalleista sopisivat parhaiten ruusukuosin kanssa. Nimensä mukaisesti korin mallinen Bucket bag on kauniin pelkistetyn mallinen, mutta Tuula huomautti, että sen mallista laukkuja ei uskalla pitää auki, koska sinne sujahtaa helposti varkaan käsi. Satulalaukku on naisellisen mallinen, mutta siinä on aina ahdas suuaukko sen mallista johtuen. Pussukkamallisessa Hobossa on myöskin sama ahtaan suuaukon ongelma. Lisäksi Hoboon sopisi paremmin ohuempi nahka, jonka voisi poimuttaa.

Shopperinakin tunnettu Tote on tämän hetken trendimalli. Michael Korsilla on todella pelkistetty klassisen mallinen Tote-laukku, josta riittää kopioita lähes jokaisessa vaateketjussa. (Michael Kors 2015) Tuulan suosikki gallupin laukumalleista oli putkilomainen Barrel bag. Tuulan mielestä Satchel-mallinen olkalaukku on tyylikäs, mutta läpän avaaminen saattaa pidemmän päälle käydä ärsyttämään.

Päätin suunnitella laukumallistoon kaksi eri laukumallia, vaikka Maailmankaupan kanssa oli ollut puhetta, että yksikin laukku useammassa eri värissä riittää mallistoon. Läpällinen olkalaukku (liite 4, nro 6) oli varma valinta, koska se sai gallupissa yhteensä 71 ääntä. Barrel bag sai yhteensä 45 ääntä ja tote 43 ääntä. Päätin silti valita mieluummin Toten (nro 3), koska se oli mallina mieluisampi vastaajille, vaikka he olivatkin sitä mieltä, että ruusukuvio sopisi paremmin Barrel bagiin. Äänet jakautuivat kuitenkin niin tasaisesti, että reilun sadan henkilön kattavasta otannasta ei voi tehdä päätöksiä kahden äänen eron perusteella. Minulla oli myös alusta alkaen ollut mielessä, että suunnittelen jonkin Toten ja Bucket bagin väli-muodon mallisen laukun. Tote on laukumallina tällä hetkellä niin suosittu, että uskon sille löytyvän enemmän ostajia kuin Barrel bagiille.

7.4 Prototyypit

Selailin kirjastossa läpi Accessorize-lehden monia numeroita ja katselin erilaisia laukumalleja. Lainasin myös monia kirjoja, jotka esittelivät käsilaukkuja eri vuosikymmeniltä sekä kertoivat käsilaukkujen historiasta. Joukossa oli niin suurten brändien klassikkolaukkuja kuin mitä erikoisempia ja epäkäytännöllisempiä muotiluomuksia. Koin erilaisten laukkujen runsaan katselun hyödylliseksi ja inspiroivaksi ennen suunnittelutyöhön lähtemistä. Suunnittelun alkuvaiheessa keskityin laukun muodon hakemiseen. Laukkukirjojen tutkiminen oli hauskaa ja luonnoksia syntyi.

Hyvin pian siirryin luonnoslehtiöstä jatkamaan luonnostelua rakentelemalla laukkumalleja kartongista ja maalarinteipistä. Koin tämän luonnostelutavan sopivan minulle paremmin, koska näin, miltä laukku kutakuinkin tulisi näyttämään. Kartonki on hyvä luonnostelumateriaali, koska se on jäykkää kuten paksu nahka. Tuula oli käyttänyt omien nahkalaukkujensa prototyypeissä kernikangasta. Suunnittelin laukkumallit melko yksinkertaisiksi ja vältin turhia saumoja ja paksuja kohtia saumoissa, jotta laukkujen valmistaminen olisi nopeampaa ja helpompaa. (Yletyinen 2007.)

Näytin prototyyppejä sekä kuvia niistä välissä nahkatyön opettaja Helka Yletyiselle, Maailmankaupan yhteyshenkilöille, Tuula Wilénille sekä ystäväilleni ja sain hyödyllistä palautetta, jonka pohjalta tein malleihin muutoksia (Äyväri 2000, 49). (liite 8) Laukkujen prototyypit näyttävät minun olollani hurjan suurilta, koska olen pienikokoinen ihminen, mutta olkalaukku ja Tote on molemmat tehty niin sanotusti standardikokoisiksi. Vertailin saman mallisten käsilaukkujen mittoja laukkujen verkkokaupoissa ja katsoin, että laukkuni ovat suunnilleen samaa kokoluokkaa kuin vastaavat laukut yleensä ovat.

Purin ja kokosin uudelleen molempien laukkujen prototyypit vielä kaavoitusvaiheessa, jotta varmistuin, että kaikki mitat ovat oikein. Tässä vaiheessa tein vielä joitakin pieniä muutoksia malleihin. Lyhensin Tote-mallisen laukun hihnaa hieman ja tein olkalaukun läpystä erillisen kappaleen, jotta laukun takapuolella ruusut osoittaisivat oikeaan suuntaan. Aluksi läppä ja laukun takakappale olivat samaa kappaletta. Tämä olisi kyllä säästänyt valmistusvaiheessa yhdeltä saumalta, mutta varret taivasta kohden osoittavat ruusut olisivat näyttäneet hölmöiltä ja nahan pakottaminen kahteen eri suuntaan olisi tehnyt valmistusprosessista haastavan.

7.5 Ohjesivut ja kaavat

Ohjesivu antaa kaiken tarvittavan tiedon laukun valmistajalle ja on olennainen kommunikoinnin väline suunnittelijan ja valmistajan välillä, koska laukku valmistetaan tämän sivun perusteella. Ohjesivu sisältää tekniset piirustukset ja tiedot valmistettavasta tuotteesta. Usein valmistaja on eri maassa, joten on olennaista, että suunnittelija kommunikoi selkeästi. Jos ohjesivussa on puutteita, valmistaja usein itse täyttää aukot eikä lopputuloksesta tule sellainen, kuin oli suunniteltu.

Koska mallien tekeminen ja lähettäminen eri maiden välillä on kallista ja aikaavievää, ohjeet täytyy tehdä kerralla hyväksi, jotta tuotteet ehtivät myytäväksi sille kaudelle, jolle ne on suunniteltu. (Schaffer & Saunders 2012, 118.) Fashion Design Course: Accessories -kirjassa on tarkat ohjeet laukun ohjesivun tekemiseen, josta oli minulle apua kun laadin laukkujen ohjesivuja valmistajalle. Katsoin myös mallia Tuula Wilénin tekemistä ohjesivuista ja kaavoista, jotka hän ystävällisesti lainasi minulle.

Ohjesivu sisältää kolmiulotteisen kuvan laukusta sekä kuvat laukusta joka suunnasta; edestä, takaa, sivulta, pohjasta ja päältä, josta näkee myös laukun sisustan. Ohjesivussa kerrotaan laukun suhde ja mittakaava kuvaan nähden. Ohjesivusta käy ilmi laukun taskut, kahvat sekä niiden kiinnitys-

kohdat, materiaalit, värit, kaikki pienet yksityiskohdat, metalliosat, saumatyypit, ompelulangan tyyppi ja väri sekä piston pituus. Ohjesivussa kerrotaan myös kausi, jota varten laukku on suunniteltu, laukun nimi, päivämäärä, jolloin ohjeet on tehty sekä sivumäärä, jos ohjesivuja on useampi. (Schaffer & Saunders 2012, 118.) (liite 9)

Koska minä tein ohjesivujen lisäksi laukuista myös kaavat, jotkin asiat käyvät ilmi vain kaavoista eikä ohjesivuista. Esimerkiksi kahvojen ja olkahihnan kiinnityskohdat käyvät ilmi vain kaavoissa. Laukkusuunnittelijat eivät välttämättä tee kaavoja, vaan ainoastaan suunnittelevat laukut. Minä halusin tehdä suunnittelemini laukkuihin ohjesivujen lisäksi myös kaavat, jotta laukuista tulisi varmemmin sellaisia, kuin olen suunnitellut. Kaavoissa on kaikki laukun osat piirretty erikseen saumavaroineen. Kaavoihin olen merkannut kohdat, mihin tulee kahvat tai olkahihna, taskut, vetoketjut, pohjan metalliniitit ja designerin merkki. Tein kaavat koossa 1:3, mutta kaavoissa on myös millintarkat mitat jokaisesta laukun osasta, koska valmistaja ei välttämättä katso kaavoja samassa koossa. (liite 10)

7.6 Roses n' Dreams16 -nahkalaukkumallisto

Lopullinen Roses n' Dreams 16 -nahkalaukkumallisto sisältää kaksi laukua: olkalaukun ja Tote-mallisen laukun. Molemmista laukkumalleista on sekä monivärisiä vuohennahkaisia laukkuja sekä yksivärisiä kasviparkitusta naudannahasta valmistettuja laukkuja. Kummastakin nahkalaadusta on molemmissa laukkumalleissa neljä eri väri vaihtoehtoa. Laukkumallistoon kuuluu oheistuotteena myös nahkaisia ruusunmallisia hiussolkia kolmessa eri värissä.

Tuotteen nimi voi parhaimmillaan tiivistää tuotteen mielikuvan yhteen ilmaukseen (Äyväri 2000, 49–50.) Roses n' Dreams16 -nahkalaukkumallisto sai nimensä ”emolaukkunsa” Ruusu-unelman mukaan. Nimi täytyi tietenkin kääntää kansainväliselle englannin kielelle, koska laukut valmistetaan Intiassa ja niitä saatetaan joskus myös myydä muissa maissa kuin Suomessa. Lisäksi englanninkielinen nimi on trendikämpä kuin suomenkielinen. Laukkujen mallien ja hiussoljen nimien edessä on malliston nimestä Roses n' Dreams tehty lyhennös Rn'D sekä vuosi, jolle mallisto on suunniteltu, eli 2016, lyhyemmin 16.

7.6.1 Rn'D16 Shoulder bag

Ensimmäiset olkalaukut huomattiin maailmalla jo 1930-luvun lopussa, mutta niiden käytännöllinen, sotilaallinen ulkomuoto teki niistä suosikkeja sotavuosina. Olkalaukut vapauttivat kädet ja olivat tarpeeksi suuria kaasu-naamarin kantamiseen. Sodan jälkeen naiset kaipasivat elegantimpia ja feminiinisempiä, epäkäytännöllisesti kädessä kannettavia käsilaukkuja. (Wilcox 1997, 64.) Olkalaukku jättää kädet vapaiksi, jolloin laukun sisältöä on helppo penkoa. Olkalaukun pitkä hihna mahdollistaa, että laukku voi kantaa vartalon ympärillä, jolloin paino jakautuu tasaisemmin kuin olkapäällä kannettaessa. (Allen 1999, 54.)

Suunnittelin olkalaukun melko standardimittaiseksi. Olkalaukussa on säädettävä olkahihna, jotta se sopii monen kokoisille käyttäjille. Olkalaukku on 32 cm leveä, 23,5 cm korkea ja 11 cm syvä. 3,5 cm leveän hihnan pystyy säätämään 65 sentistä 130 cm asti. (liitteet 9 & 10)

7.6.2 Rn'D16 Tote bag

Monille naisille Tote-laukku on mukana kannettava toimisto, peilipöytä, pukuhuone, lounasrasia, kirjasto, ostoskori, matkalaukku tai yhdistelmä näistä kaikista. (Steele & Borrelli 1999, 14). Tote on todennäköisesti kaikkein monikäyttöisin naisen käsilaukuista. On se sitten suuri tai pieni, tehty nahasta tai kankaasta, niin se kulkee kodista toimistolle tyyllillä. Tote on ehdoton asuste viikonloppureissuille tai kaikkien tarvittavien asioiden kantamiseen töissä. (Goldenstein- Lynch, Mullins & Malone 2004, 27.) Paperipussista muotonsa saanutta Totea kutsutaan usein myös ”shopperiksi”. (Steele & Borrelli 1999, 30) ja se onkin täydellinen laukku ruokakauppaan. Avoin yläosa mahdollistaa, että sisältö on helposti nähtävissä. Tote-laukkuja löytyy täysin käytännöllisistä tyylikkäämpiin malleihin. (Allen 1999, 54.)

Suunnittelin Tote-laukun melko standardimittaiseksi. Totessa on 2 cm leveät hihnat, jotka pystyy säätämään 50 sentistä 70 senttiin. Tote on 40 cm leveä, 27 cm korkea, 14 cm syvä ja pohjan pituus on 34 cm. (liitteet 9 & 10)

7.6.3 Rn'D16 Hair slide

Tuula kannusti minua suunnittelemaan laukkumalliston oheistuotteeksi hiussolkia, koska ihmiset ostavat herkästi pieniä ja edullisia tuotteita (Wilén, haastattelu 3.7.2015) Olin jo vuosi sitten nahkatöiden syventävällä kurssilla tehnyt hiussoljen nahan ylijäämäpalasta. (kuva 3) Hioin nyt hieinan tämän hiussoljen mallia ja piirsin kaavan siitä. Hiussoljen koko on 10,2 cm x 7,4 cm. Puinen tikku on 12,5 cm pitkä ja halkaisijaltaan 3,5 cm. Nahan lihapuoli on kovetettu. Ruusunmallisissa hiussoljissa on kolme eri väri vaihtoehtoa, jotka ovat saman sävyisiä kuin laukkumalliston laukuissa, jotta niitä voi yhdistää toisiinsa. Hiussolkien väreinä ovat kirkas punainen, pinkki ja liila. (liite 11)

Kuva poistettu salaisena.

Kuva 5. Ruusunmallinen hiussolki.

7.7 Designerin näkyminen laukuissa

Olin Ruusu-unelma-laukkua tehdessä miettinyt, että haluan laittaa laukuun jonkinlaisen oman merkin. Epävirallinen nimikirjoitukseni esimerkiksi onnittelukorteissa on ollut ainakin kymmenen vuotta Emmi♥. En keksinyt mitään muutakaan järkevää vaihtoehtoa omaksi merkikseni, joten päätin, että Emmi♥ design on minun merkkini. Poltin merkkini kolvilla Ruusu-unelman sivuun. (kuva 4)

Tarja Juutilainen suomalaisesta Three Bags -yrityksestä kertoo, että heidän merkkinsä näkyy kaikissa laukuissa vuorikankaaseen kudottuna. Merkin näkymisessä yritys seuraa trendejä. Joskus merkki on painettu nahkaan, metalliheloihin, solkiin tai vetoketjun vetimeen. Joskus merkin pitää näkyä isolla, kun taas toisinaan se on vain pienenä taustalla. (Ruohomäki 2000, 59)

Vaikka suunnittelenkin Roses n' Dreams 16 -nahkalaukkumalliston opinnäytetyönäni toimeksiantajalle, Maailmankaupalle, niin haluan, että suunnittelemissani laukuissa näkyy, kuka sen on suunnitellut. Merkkini näkymistä suunnittelemissani laukuissa pidän tärkeänä siksi, että jos jatkossa teen tai suunnittelen tuotteita Emmi♥ design-merkillä, on minun merkkini tunnettu jo Roses n' Dreams- nahkalaukkumallistosta. Oman merkin näkyminen tuotteissa on myös hyvä mainos ansioluettelossa.

En kuitenkaan halua, että merkkini näkyy malliston laukuissa liian selvästi, vaan riittää, että se lukee laukun sisäpuolella. Haluan myös, että merkkini valmistamisesta ei tule valmistajalle paljon ylimääräistä työtä tai kustannuksia, joten mietin, mikä olisi sopivin tapa merkin näyttämiseen. Päädyin suunnittelemaan laukun vuoreen vetoketjun päälle ommeltavan kangaisen lapun, johon on joko painettu tai brodeerattu merkkini. Merkin koko on 5,8 cm x 1,5 cm. (liite 11) Myös Tuula Wilen suositteli minulle tätä tapaa. Merkin sijainti laukuissa näkyy kaavoissa. (liite 9)

Kuva poistettu salaisena.

Kuva 6. Oman merkin poltto kolvilla laukkuun.

8 POHDINTAA JA ARVIOINTIA

Tässä opinnäytetyöni viimeisessä luvussa kerron kulkemastani matkasta; miten olen päässyt tuumasta toimeen ja mitä olen saanut aikaiseksi. Pohdin onnistumistani ja oppimistani palaten opinnäytteeni lähtökohtiin. Arvioin käyttämiäni aineistonhankintamenetelmiä ja kerron jatkosuunnittelmistani. Arvioin suunnittelemaani nahkalaukkumallistoa Pirkko Anttilan funktioanalyysin mukaan käyttäen Victor Papanekin suunnittelemaa kuitiomallia. Lopussa on opinnäytetyöni toimeksiantajan Maailmankauppa Kirahvin arvio työskentelystäni.

8.1 Tuumasta toimeen

Ajatuksesta laukumalliston suunnittelusta Maailmankaupalle olen päässyt siihen pisteeseen, että laukumallisto on todellakin suunniteltu Maailmankaupalle. Olen siis päässyt tuumasta toimeen. Olen kulkenut pitkän matkan ja tähän olen viimein päässyt. Opinnäytetyön alussa olin huomannut selvän puutteen markkinoilla: eettisesti ja ekologisesti tuotettuja, pakkottamalla kuvioituja, kirkkaanvärisiä, feminiinisiä, aitonahkaisia laukkuja ei löytynyt.

Ratkaisuksi päätin kehittää aiemmin suunnittelemani ja valmistamani Ruusu-unelma-laukun mallia ja suunnittelin Roses n' Dreams 16-nahkalaukkumalliston opinnäytetyöni toimeksiantajalle Maailmankauppa Kirahville, jota ylläpitää Hämeenlinnan Maailmankauppayhdistys ry. Mallisto sisältää kaksi laukkuja: olkalaukun ja Tote-mallisen laukun. Molemmista laukkumalleista on sekä monivärisiä vuohennahkaisia laukkuja että yksivärisiä kasviparkitusta naudannahasta valmistettuja laukkuja. Kummastakin nahkalaadusta on molemmissa laukkumalleissa neljä eri väri-vaihtoehtoa. Laukkumallistoon kuuluu oheistuotteena myös nahkaisia ruusunmallisia hiussolkia kolmessa eri värissä. Laukkumalliston kohderyhmänä on eettisistä ja ekologisista asioista kiinnostuneet, kaikenikäiset naiselliset naiset.

Opinnäytetyön käytännön osuus muodustui suunnitteluprosessista, prosessin dokumentoinnista sekä nahkalaukkujen ohjesivujen, kaavojen, kuvioinnin muottipiirustusten ja valmistusohjeiden tekemisestä. Tavoitteenani oli saada suunniteltua kaunis ja käytännöllinen laukkumallisto toimeksiantajalle. Työn taustalla oli kiinnostukseni laukkuihin, nahkaan materiaalina ja tuotesuunnitteluun sekä kokemukseni käsilaukkujen suunnittelusta ja valmistuksesta.

Ruusu-unelma-laukun kuviota paranneltiin. Käsien pakotetusta, ommellusta ja värjätystä laukkumallista suunniteltiin koneellisesti pakotettavia, ommeltavia ja värjättäviä laukkumalleja. Laukun kokoa suurennettiin ja mallista suunniteltiin käytännöllisempi ja taloudellisempi, jolloin nahkaa menee mahdollisimman vähän hukkaan. Saumaratkaisuista suunniteltiin yksinkertaisempia, jolloin laukut on nopeampia valmistaa. Nahkalaukkumalliston laukkujen malleista ja väreistä suunniteltiin valtaväestöä miellyttäviä.

Opinnäytetyöni kannalta keskeisiin kysymyksiin koin saavani vastauksia. Kysymykset myös tarkentuivat matkalla. Kirjallisuudesta en saanut suoraan tietoa, millainen laukun pitäisi olla, jotta se olisi feminiininen, esteettisesti silmää miellyttävä ja rakenteellisesti toimiva, mutta opinnäytetyöni lähdekirjoista sain ohjeita ja välineitä, jotta pystyn itse selvittämään asian. Feminiinisyyttä ja esteettisyyttä selvitin gallupin avulla ja rakenteellista toimivuutta sain selville kirjan ohjeista sekä käsityönopeettaja-designer Tuula Wilénin haastattelusta.

Selvitin suosituimpia laukkumalleja ja laukkujen värejä pitämäni katugallupin avulla. Gallupin vastaukset antoivat suuntaa, minkälaisille nahkalaukuille löytyisi ostajia ja minkälaisen laukkumalliston minun pitäisi suunnitella, jotta se menisi tuotantoon ja laukuille löytyisi ostajia. Sain vastauksia siihen, miten Ruusu-unelma-laukun mallia pitäisi muuttaa, jotta sille löytyisi suomalaisia ostajia.

8.2 Onnistumista ja oppimista

Roses n' Dreams 16 -nahkalaukkumalliston suunnitteluprosessi oli minulle aivan ihana ja ainutlaatuinen seikkailu, jossa sain toteuttaa itseäni luo-

vasti huomioiden minulle tärkeät arvot. Kiinnostukseni ja innostukseni säilyi läpi tuotesuunnitteluprosessin opinnäytetyön kantavana voimana, vaikka työmäärän kasautuessa ja aikataulun kiristyessä hermot olivat välillä kireällä. Oma kokemukseni on, että kaikki asiat ”johdattuivat” aivan ihmeellisesti opinnäytetyöni alkumetreiltä alkaen, kun sain toimeksiantajaksi Maailmankaupan, tähän päivään asti, kun olen saanut valmiiksi opinnäytteeni ja tuloksena siitä on upea laukkumallisto. Joku voisi ilmaista asian niin, että minulla on ollut hyvää tuuria tai käynyt ”mieletön munkki”.

Olen tyytyväinen suunnittelemaani laukkumallistoon. Laukuista ei tullut niin ilmeikkäitä, kuin olisin halunnut suunnitella, mutta feminiinisyyden ja ruusukuosi saivat onneksi säilyä. Victor Papanek (1970) varoittaa ”luovan yksilöllisyyden syövästä”, jossa käsityöläinen ja muotoilija eivät toimikaan enää kuluttajan parhaaksi, vaan heidän luomuksensa ovat muuttuneet erittäin yksilöllisiksi, taiteilijan itseään varten tekemiksi ilmauksiksi.

Papanek kertoo esimerkkinä erikoisen näköisistä huonekaluista, jotka olivat äärimmäisen epämieluisia (Papanek 1970, 52). Ei ole siis järkeä suunnitella vain sellaista laukkuja, josta itse pitää, vaan täytyy selvittää kohdeyhmän tarpeet ja toiveet. Pystyisin kyllä suunnittelemaan luovempaa ja ainutlaatuisempaa laukkumallistoa, mutta kyse ei ole pystymisestä, vaan siitä, että täytyy suunnitella sellaisia laukkuja, joille löytyisi mahdollisimman paljon ostajia.

Omista vahvuuksistani ja valmiuksistani oli apua opinnäytetyö- ja tuotesuunnitteluprosesseissa. Jos en olisi käynyt kahta nahkatyökurssia ja valmistanut molemmilla yhtä laukkuja, olisi nahkalaukkumalliston suunnitteleminen ollut haastavaa. Myöskin suunnittelutaitoni, aito kiinnostukseni ja innostukseni aiheesta sekä piirustustaidot tukivat prosessiani. Vuosikymmenien päiväkirjojen kirjoituskokemuksesta ja kirjoitustaidoista oli hyötyä raportin kasaamisessa. Sosiaalisia taitojani pääsin käyttämään tehdessäni haastattelua ja galluppia, jotka olivat valitsemieni aineistonhankintamenetelmiä.

Tarvitsin ystävän opetusta Photoshopin käytössä kaavoja ja ohjesivuja siistiessäni, mutta muuten selvisin atk:n käytöstä hyvin, vaikka tietotekniikan käyttö onkin heikkouksiani. Olin ollut myös huolissani valokuvaustaidoistani ja -välineistäni, mutta otin ihan riittävän hyvälaatuisia kuvia älypuhelimeni kameralla. Opinnäytetyön aikataulu venyi, koska en osannut realistisesti arvioida, kuinka kauan minulla menisi prosessiin. En ollut aluksi aivan perillä siitä, kuinka kauan opinnäytetyössä kuluu aikaa pelkästään odotteluun. Onneksi toimeksiantajan puolesta ei ollut kiire.

Kirjoittamiseen meni aikaa todella paljon ja se tuntui olevan pois suunnittelusta. Pidin opinnäytetyöhön menneistä tunteista tarkkaa kirjaa, ja ne menivät vähän yli arvioidun 400:n tunnin - tein opinnäytetyötäni noin 530 tuntia. Tuntimäärässä täytyy kuitenkin huomioda, että tein alussa paljon turhaa työtä, kun aloitin tekemään opinnäytetyötä hieman eri aiheesta. Laukkumallistoa ja opinnäyteraporttia voisi parannella loputtomasti, mutta jossain vaiheessa täytyi vaan tehdä päätös, että nyt on valmista.

Opinnäytetyössä tuli eteen myös odottamattomia haasteita, kun sain tiedon, että laukut valmistettaisiinkin vuohennahan sijaan naudannahasta ja laukuista ei tulisikaan monivärisiä, vaan yksivärisiä. Uskon, että stressinsietokykyäni ja itseluottamukseni kasvoi opinnäytetyöni myötä. Välillä oli unettomia öitä ja ja koin oloni todella uupuneeksi vaiheessa, jossa olin puurtanut monta viikkoa putkeen ilman yhtäkään vapaapäivää. Mutta selvisin niidenkin vaiheiden yli, sain laukumalliston suunniteltua ja opinnäytetyöni tehtyä ja valmistun syyslukukauden puolella.

Opinnäytetyön mahdollisuuksista en osaa vielä sanoa mitään, koska tiukasta aikataulusta johtuen en voi vielä tietää, päätyykö Roses n' Dreams -nahkalaukkumallisto tuotantoon vai ei. Toivottavasti näin tulisi käymään ja laukuilleni löytyisi paljon ostajia. Opinnäytetyön uhkiksi arvioin lähtötilanteessa, että laukuista tulisi rumia, mutta se uhka ei toteutunut. Laukuista tuli erilaisia kuin olin kuvitellut, mutta ne miellyttävät nyt ulkonäöltään useampia naisia. Jos laukumallistoa aletaan valmistamaan, minulle lähetettäisiin ensin prototyypit ja siinä vaiheessa voin vielä tarkentaa kaavoja ja ohjesivuja, jos laukut eivät näytä siltä, kuin olin suunnitellut. Uskon, että suunnittelemani laukut menevät kaupaksi, jos niitä alettaisiin valmistamaan.

Opinnäytetyö vahvisti itseluottamustani ja uskoa omiin ideoihini ja kykyihini. Opinnäytteen tekeminen yksin oli rankkaa, mutta toisaalta se paransi itsenäisyyttäni. Suunnittelin, organisoin ja kehitin omaa toimintaani ja tein itsenäisesti päätöksiä. Henkilökohtaiset tavoitteeni täyttyivät osittain. Sain kokemusta nahkalaukkumalliston suunnittelusta. En vielä tiedä, menevätkö suunnittelemani laukut tuotantoon, joten en voi tietää, saanko tämän tuotesuunnitteluprosessin myötä nimeä suunnittelijana. Portfoliosani aion joka tapauksessa kertoa opinnäytteestäni, riippumatta siitä, päätyvätkö laukut tuotantoon vai eivät.

Opinnäytetyölläni on merkitystä ammatilliselle kasvulleni. Nyt ymmärrän paremmin kokonaisvaltaisen suunnitteluprosessin. Sovelsin tuotesuunnittelussa opintojeni aikana oppimiani tietoja ja taitoja. Koen saaneeni tästä prosessista valmiuksia esimerkiksi pitää kansalaisopistossa nahkatyö- tai laukunvalmistuskurssia sekä muita tuotesuunnitteluun liittyviä kursseja. Opinnäytteeni ei ollut siinä mielessä työelämälähtöinen, että Maailmankauppa Kirahvi ei ole ohjaustoiminnan artenomien työympäristö, mutta tuotesuunnittelutyö on omaa ammattialaani.

8.3 Menetelmien arviointia

Käytin opinnäytetyöni aineistonhankintamenetelminä haastattelua ja mielipidetiedustelua, eli gallupia. Haastattelu oli hyvä valinta minulle, koska olen sosiaalinen ja minulla on hyvät vuorovaikutustaidot. Minulle kävi hyvä tuuri, että sain haastateltavakseni juuri Tuula Wilenin, jolla oli kokemusta sekä nahkalaukkujen suunnittelusta, että yhteistyöstä Maailmankauppa Kirahvin kanssa.

Taltiointitapani toimi kohtalaisen hyvin. Kirjoitin itse vastausten avainsanat ylös haastattelutilanteessa ja kirjoitin haastattelun puhtaaksi heti sen

päätyttyä. Parempi taltiointimenetelmä olisi varmasti kuitenkin jälkiviisaasti ajateltuna ollut haastattelun nauhoittaminen, mutta en kiireessä saanut aikaiseksi järjestettyä asiaa. Haastattelukysymyksiä olisin myös voinut miettiä tarkemmin ja muotoilla paremmin. Mutta hyvin kaikki kuitenkin meni ja sain Tuulalta todella tärkeää ja hyödyllistä materiaalia laukumalliston suunnittelun tueksi ja pohjatiedoiksi.

Mielipidetiedustelu eli gallup osoittautui hyväksi keinoksi hankkia mielipiteitä suurelta ihmismäärältä lyhyessä ajassa. Gallup sopi myös persoonalleni hyvin. Sain helposti pysäytettyä ihmisiä ja kadulla huuteleminen oli minulle luontevaa toimintaa. Olisin voinut gallupin sijaan tehdä Webropol-ohjelmistolla verkkopohjaisen kyselyn, mutta oma atk-osaamiseni on sen verran kehnoa, että koin kasvokkain tapahtuvan gallupin itselleni sopivammaksi menetelmäksi, etenkin kun sosiaalinen osaamiseni on hyvää.

Kohderyhmän olisin voinut huomioida paremmin, mutta silloin gallupin tekemiseen olisi mennyt huomattavasti enemmän aikaa. Otin haastateltavakseni jokaisen noin 20-30-vuotiaan naisen sekä joitakin vanhempiakin naisia ja teinejä. En alkanut valikoimaan haastateltavakseni vain tietyn tyyllisesti pukeutuvia naisia, koska silloin saanut kahdessa tunnissa sadan naisen sijaan haastateltua ehkä vain kymmentä naista jos sitäkään.

Myöskin gallupin kysymyksiä olisin voinut miettiä enemmän. En valitettavasti voinut tietää väriasian muutosta tässä vaiheessa, mutta olisin voinut tehdä vielä uuden gallupin yksiväristen laukkujen väreistä, jos olisi ollut aikaa ja voimavaroja. 109 vastaajan otanta on jo hyvä ja riittävä saavutus, mutta olisin muutaman tunnin lisätyöllä saanut tuplattua otannan, jos olisin jaksanut mennä vielä jonain toisena päivänä uudelleen kadulle kyselemään ja käsitellä tulokset. Koin kuitenkin, että gallupin tekemisestä oli hyötyä ja sain siitä varmuutta päätöksentekoon laukumalleissa ja väreissä.

Laukkujen suunnittelu on sen verran harvinaista, että olen todella kiitollinen löydettyäni hyviä lähdekirjoja opinnäytetyölleni. Varmasti esimerkiksi Englannissa asuva löytäisi paljon enemmän kirjoja aiheesta, etenkin kun verkkolähteitä aiheesta oli myös haastava löytää, mutta en koe jääväni häviölle Suomessa asumiseni vuoksi. Otin parhaani mukaan selvää jo olemassa olevasta tiedosta, mutta aiheesta löytyi huonosti tietoa. Löysin vain muutamia laukumalliston suunnitteluun liittyviä opinnäytetöitä Hämeen ammattikorkeakoulun kirjastosta sekä opinnäytetöiden verkkokirjasto Theseuksesta.

Olisin toki voinut tiedustella muiden ammattikorkeakoulujen kirjastoista vanhoja aiheeseen liittyviä opinnäytetöitä, joita ei ole opinnäytetöiden verkkokirjasto Theseuksessa tai yliopistojen vastaavia töitä, mutta en yksinkertaisesti vain jaksanut. Muista ammattikorkeakouluista, yliopistoista ja suurten kaupunkien kirjastoista olisin voinut kysellä myös aiheeseen liittyviä lähdekirjoja, mutta tarkoituksellisesti pitäydyin vain HAMK:n ja Hämeenlinnan kaupunginkirjastosta löytyvissä lähdekirjoissa ja Theseuksesta löytyvissä opinnäytetöissä.

Eniten koin saavani käytännön apua ja vinkkejä suunnittelutyöhöni Jane Schafferin ja Sue Saundersin Fashion Design Course: Accessories -kirjasta sekä Emily Blumenthalin Käsilaukkukirja: Laukun suunnittelu ja valmistus -kirjasta, jotka ovat molemmat ilmestyneet 2012. Vaikka kaikki käyttämäni lähdemateriaali ei ollut välttämättä kaikkein tuoreinta, koin sen riittävän varsin hyvin opinnäytetyöhöni. Perehdyin lähdekirjallisuuteen huolella ja käytin opinnäytetyössäni monipuolisesti lähteitä. Käyttämäni lähdekirjat olivat tärkeitä ja luotettavia alan teoksia.

Teoriapohja tuki tuotesuunnittelutyöskentelyäni. Eniten konkreettista hyötyä lähdekirjoista koin saavani alan sanastosta, erilaisten laukun rakennustekniikoiden ja saumaratkaisujen esittelystä, kaavoituksen ohjeistuksesta, kirjan laukumallien kuvista ja ohjesivun laatimisen ohjeistuksesta sekä näinkin pienistä asioista kuin laukunsuunnittelun mind mapin ohjeistuksesta ja väriympyrästä. Sain kirjoista tukea valitsemalleni tiedonhankinnan menetelmälle ja lisää luottamusta värisävyjen valinnassa. Lähdekirjat saivat minut myös kiinnittämään enemmän huomiota asiakaslähteisyyteen sekä vuohennahan ominaisuuksiin. Kirjat antoivat minulle hyviä näkökulmia ja vinkkejä sekä pohdiskelun aiheita nahkalaukkumalliston suunnittelemisen tueksi.

8.4 Laukkumalliston arviointi funktioanalyysillä

Anttila (1993, 146–172) käyttää Victor Papanekin (1970) luomaa kuutiomallia käsitellessään tuotteen funktioanalyysiä. (kuva 7) Kuutiomallissa pohditaan tuotteen funktiota kuuden eri osa-alueen kautta. Kaikki osa-alueet ovat yhteydessä toisiinsa. Loin nahkalaukkumalliston funktiosta kuutiomallin Papanekin (1970) mallin mukaan. Tässä luvussa arvioin laukumallistoni funktiota kuutiomallin pohjalta, jonka osa-alueita ovat: käyttö, tarve, telesis, assosiaatiot, estetiikka ja menetelmä.

Laukkujen käyttöanalyysi voidaan tehdä vain tuotetta testaamalla. Näkökulmina analyysille voi olla itse käyttäjä, käyttötarkoitus tai käyttötilanne (Anttila 1993, 156). Tekemäni gallupin mukaan valitsemani laukumallit ja värit osoittautuivat mieluisimmiksi kohderyhmälle. Laukkujen käyttötarkoitus on toimia arkilaukkuna, jossa kulkee tarvittavat esineet kodista työpaikalle tai opiskelupaikalle. Laukkumalliston linkaari kuuluu myös sen käyttöfunktioon. Laukut on suunniteltu malleiltaan, kuoseiltaan ja väreiltään klassisiksi ja ajattomiksi, jotta niitä voisi käyttää vielä vuosien päästä. Laukkujen materiaaliksi on valittu pitkäikäinen nahka, joka kestää kulutusta ja näyttää vaan paremmalta patinoituessaan ajan myötä (Anttila 1993, 157).

Laukku täyttää tarvevaatimuksensa, kun sinne mahtuvat kaikki tarvittavat esineet, sitä on mukava kantaa ja kaunis katsella. Tämä on otettu huomioon laukkujen kantoergonomiassa sekä koossa. Laukut ovat tarpeeksi suuria, jotta niihin mahtuu tabletti ja tavarat pitkäksikin päiväksi. Toteen mahtuu myös A4-kokoinen kansio. Laukuissa on myös paljon taskuja, joten niissä toteutuu myös järjestyksen hallinnan tarve. Näihin kaikkiin tekijöihin vaikuttaa paljon laukun mahdollinen ostaja, hänen tarpeensa ja miel-

tymyksensä. Jos ahtaa laukun aivan täyteen tavaraa, niin se on varmasti epämiellyttävä kantaa, ja tässä tapauksessa suosittelisin vaihtamaan laukun selälle ergonomisempaan reppuun.

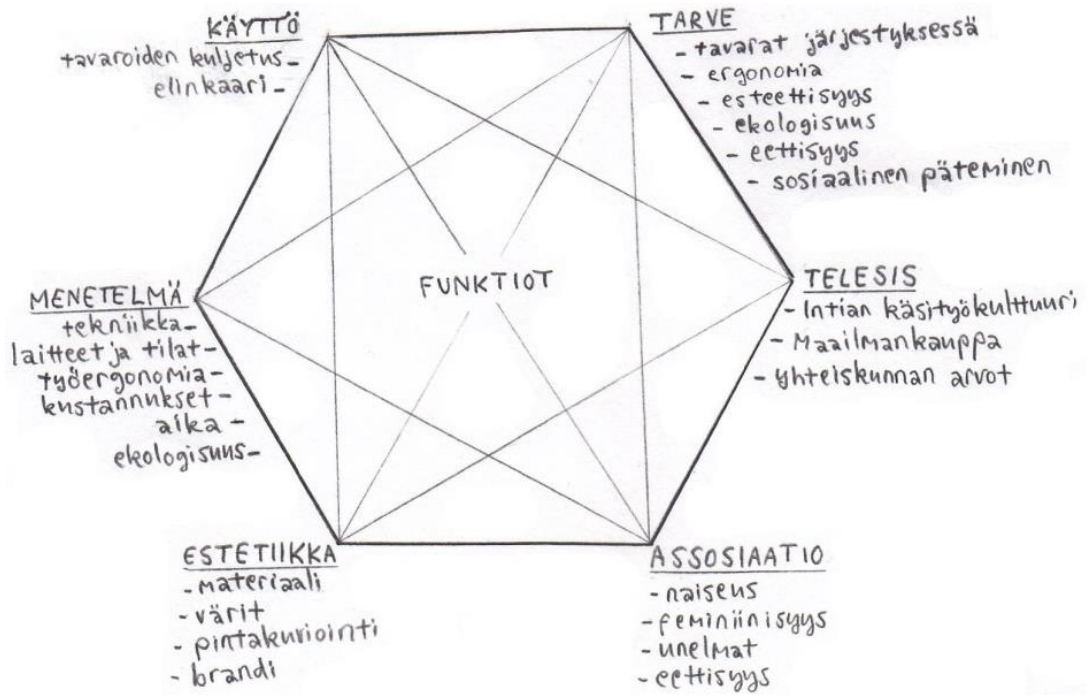
Suunniteltuun käyttötarkoitukseensa laukun pitäisi sopia, koska laukumallit ovat suosittuja malleja standardikoossa. Laukun ulkonäkö miellyttää toista ja toista ei. Todennäköisesti laukun ostaja ostaa laukun sen ulkonäön vuoksi ja pitää sitä silloin kauniina. Ostajalla voi olla myös tarve vaikuttaa ympäristöön ja yhteiskunnallisiin asioihin ostopäätöksensä kautta, ja tämä tarve täyttyy, koska laukut ovat sekä ekologisia että eettisiä. Laukun kantaja myös viestittää toisille ihmisille arvomaailmastaan, mikäli laukusta tulisi tunnettu Maailmankaupan tuote tai omistajalla tulisi puhetta laukun alkuperästä toisten ihmisten kanssa.

Papanek (1970) tarkoittaa telesiksellä eli aikaan liittymisen analyysillä luonnon ja yhteiskunnan prosessien harkittua käyttöä tarkoitusten saavuttamiseksi. Ajat ja olosuhteet näkyvät yleensä niistä syntyneistä esineistä ja tuotteista. (Anttila 1993, 169.) Suunnittelemistani laukuista näkyy Intian käsityökulttuuri ja Maailmankaupan arvot. Roses n' dreams 16 - nahkalaukkumallisto edustaa ekologisia ja eettisiä arvoja ja sopii siten aikaamme, jossa ihmiset ovat entistä valveutuneempia ympäristöasioista ja ostamiensa tuotteiden alkuperästä.

Jo nahkalaukkumalliston nimi Roses n' Dreams 16 synnyttää mielikuvan, samoin kuin Maailmankauppa laukkujen myyjänä. Assosiaatiot ovat usein jo lapsuudessa syvälle juurtuneita ja tiedostamattomia arvoja (Anttila 1993, 156). Siksi jokainen ihminen assosioi omalla tavallaan asioita ja esineitä. Voisin kuitenkin yleistää, että monille tulee laukumalliston nimestä mieleen naisellisuus, feminiinisyyden ja unelmat ja Maailmankaupasta reiluus ja eettisyys.

Vanha sanonta kuuluu, että kauneus on katsojan silmissä. Tuotesuunnittelija voi tavoitella esteettistä vaikutelmaa visuaalisilla, teknisillä, materiaalin valintaan tai laatuun liittyvillä vaikutuskeinoilla (Anttila 1993, 167). Värjäämätön, luonnollisen värinen parkkinahka on monien mielestä kaunis. Samoin löytyy naisia, joiden mielestä kaikki pinkki, musta tai keltainen on kaunista. Ruusukuvio on useampien naisten silmään kaunis. Pakotettu pintakuviointi on harvinaisempi käsilaukuissa ja monien mielestä se näyttää esteettiseltä ja sitä tekee mieli kosketella.

Suunnittelemissani laukuissa ei ole ulkopuolella tunnettua logoa, kuten Michael Kors tai Guess, mistä syystä laukut olisivat heti todella upeita jonkun mielestä. Mutta laukun ostaja tietää, että laukun tekijä on saanut työstään reilun palkan ja että laukku on valmistettu ympäristöystävällisestä parkkinahasta. Nämä asiat eivät näy laukkuja katsellessa, mutta niiden tietäminen saa laukun näyttämään monen naisen silmissä kauniilta.

Kuva 7. Laukkumalliston arviointi funktioanalyysillä Papanekin kuutiomallia hyödyntäen.

Menetelmän funktioanalyysissä analysoidaan tuotteen valmistusteknologiaa ja kaikkea siihen liittyvää; työtekniikan tekijöitä, laite- ja tilatekijöitä, ergonomisia tekijöitä, taloudellisia tekijöitä, aikatekijöitä ja ekologistia tekijöitä. (Anttila 1993, 158-159.) Nahan parkitsijoilla, kuvion pakottajilla, värjääjillä ja ompelijoilla on pitkä kokemus nahan käsittelystä sekä nahkatuotteiden valmistamisesta, joten luotan, että he osaavat valmistaa suunnittelemani laukut tekemieni kaavojen ja ohjeiden perusteella. Heillä on myös tarkoituksenmukaiset laitteet, koneet ja tilat käytössään. Työergonomia on kunnossa, koska Maailmankaupan tuotteiden valmistusta valvotaan.

Intiassa laukkuihin käytettävät materiaalit; nahat, vuorikankaat, vetoketjut ja metalliosat ovat edullisempia kuin Suomessa, joten laukun myyntihinta ei tule olemaan liian korkea, vaikka laukun valmistajat saavatkin työstään reilun korvauksen. Yksi henkilö ei valmista laukua alusta loppuun, vaan valmistusprosessin osat on jaettu useille työntekijöille. Tämä nopeuttaa laukun valmistusprosessia. Laukkumalliston materiaaleina ovat naudan kasviparkittu nahka sekä vuohennahka. Valitsin laukkumalliston materiaaliksi kasviparkitun naudan parkkinahan sen ekologisuu den, pitkäikäisyyden ja laadukkuuden takia. Vuohen nahka on laadultaan heikompaa ja ohuempaa, eikä se ole kasviparkittua, mutta vuohennahka on myös pitkäikäinen ja siinä mielessä ekologinen materiaali laukuille.

8.5 Maailmankauppa Kirahvin arvio

Opinnäytetyön toimeksiantaja Hämeenlinnan Maailmankauppayhdistys ry/ Maailmankauppa Kirahvi antaa minulle palautetta heille suunnittelemani nahkalaukkumallistosta ja tekemästäni opinnäytetyöstä. Seuraava vaihe, johon ei opinnäytetyöni aikataulussa ehditä, on Maailmankauppa Kirahvin pohdinta, miten edetä ehdotukseni pohjalta.

Mikäli Maailmankauppa Kirahvi päättää alkaa valmistuttamaan laukumallistoani, voisin vielä suunnitella laukuille pakkauksen, joka voisi olla kangaskassi ruusukuviolla sekä laatia laukun mukaan tuote-esitteen, jossa kerrotaan laukun tarina, suunnittelijasta, valmistajasta, Maailmankaupasta ja jossa olisi laukun hoito-ohjeet. Nämä kaikki asiat voivat vaikuttaa laukumalliston suosioon ja auttaa luomaan Maailmankaupan ja Emmi♥-designin brändiä. (Ruohomäki 2000, 30.)

LÄHTEET

- Allen, C. 1999. Handbag : to have and to hold. London: Carlton Books Limited
- Anttila, P. 1996. Tutkimisen taito ja tiedon hankinta. Helsinki: Akatiimi Oy.
- Anttila, P. 1992. Käsiyön ja muotoilun teoreettiset perusteet. Helsinki: WSOY.
- Arnkil, H. 2008. Värit havaintojen maailmassa. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino.
- Blumenthal, E. & Oksanen, S. 2012. Käsilaukkukirja : laukun suunnittelu ja valmistus. Vantaa: Moreeni.
- Dooner, K. 1993. Century of handbags : the modern handbag for antique lovers Atglen: Sciffer.
- Goldenstein- Lynch, E., Mullins, S. & Malone, N. 2004. Making leather handbags : inspirational designs with step-by-step instructions and 9 pull-out master patterns. Hove: Apple Press.
- Hakala, J. t. 2004. Opinnäytetyöopas ammattikorkeakouluille. Helsinki: Guedeamus.
- Kananen, J. 2010. Opinnäytetyön kirjoittamisen käytännön opas. Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulun julkaisu.
- Koskinen, L. 2000. Kannattaako etiikka? Helsinki: Like.
- Lindroos, K., Lindroos, S. & Nyman, G. 2005. Kirkas brändi - Miten suomalainen tuote erottuu, lisää arvoaan ja perustelee hintansa. Helsinki: WSOY.
- Luoma, M. 2003. Laukkumallisto Ej-Laukku Oy:lle. Hämeen ammattikorkeakoulu.
- Luutonen, M. 2002. Merkillinen laukku. Hamina: Akatiimi Oy.
- Mazza, S. 1997. In the bag. United States: Chronicle Books.
- Markkanen, A. 10.7.2015. RE: Haastattelu ja gallup. Vastaanottaja Emmi Juurikko. [Sähköpostiviesti]. Viitattu 13.10.2015.
- Markkanen, A. 4.9.2015. RE: Tilannekatsausta laukkujen suunnittelusta. Vastaanottaja Emmi Juurikko. [Sähköpostiviesti]. Viitattu 28.10.2015.

Markkanen, A. 18.10.2015. RE: RE: RE: Tilannekatsausta laukkujen suunnittelusta. Vastaanottaja Emmi Juurikko. [Sähköpostiviesti]. Viitattu 28.10.2015.

Dam, M. 22.9.2015. No news since long. Vastaanottaja Antti Markkanen. [Sähköpostiviesti]. Viitattu 28.9.2015.

Papanek, V. 1970. Turhaa vai tarpeellista? Helsinki: Yleiskirjapaino Oy.

Penttinen, P. 2007. Suomen laukkuteollisuuden historia ja kehittäminen. Lahden ammattikorkeakoulu.

Ripatti, M. 1994. Laukku : tarpeellinen, koristeellinen, lahja ja muisto. Hämeenlinna: Hämeenlinnan kaupungin historiallinen museo.

Ruohomäki, H. 2000. Käsintehty brandi. Käsi- ja taideteollisuusyrittäjän käsikirja. Keuruu: Otavan kirja.

Schaffer, J. & Saunders, S. 2012. Fashion Design Course: Accessories. United Kingdom: Thames&Hudson.

Soininen, M. & Merisuo-Storm, T. 2009. Kasvatustieteellisen tutkimuksen perusteet. Turun yliopisto, Rauman opettajankoulutuslaitos.

Steele, V. & Borrelli, L. 1999. Bags : a lexicon of style. United Kingdom: Co & Bear Productions.

Stohlman, A. 1983. Art of making leather cases. Vol. 2. Fort Worth, TX.

Suhonen, P. 2006. Mielipidetutkimukset ja yhteiskunta. Tampereen yliopistopaino Oy: Juvenes Print.

Viitala, R. & Jylhä, J. 2008. Liiketoimintaosaaminen –menestyvän yritystoiminnan perusta. Helsinki: Edita Publishing Oy.

Wilcox, C. 1997. A Century of Bags: Icons Of Style In The 20th Century. New Jersey: Chartwell Books.

Wilén, T. 2015. Käsityönopettaja, designer. Wiula Design. Haastattelu 3.7.2015

Wilén, T. 30.7.2015. Vastaanottaja Emmi Juurikko. [Sähköpostiviesti]. Viitattu 28.10.2015.

Yletyinen, H. 2007. Parkkinahkatyön suunnittelu. Nahkatyökurssin aineisto. Lähteinä VAOO:n ja KOTON:n opetusmonisteet. Hämeen ammattikorkeakoulu.

Äyväri, A. 2000. Käsityöyrityksen markkinointi. Helsinki: Yliopistopaino.

Mielipidetiedustelu 109 naiselle 20.8.2015 Helsingin keskustassa

ARTIKKELIT

Ahola, Reetta. Jokainen käsinpari leikataan käsin ilman sähkövirtaa. KauppaSuomi. vk 37/2015.

Aalto, Sirkku. Laukussa puoli maailmaa- tai ainakin tarpeellinen. Hämeen Sanomat B-osa. 5.10.2015.

Pukeutumiskoodien ABC. 2012. Yhteishyvä. Viitattu 22.10.2015.
<https://www.yhteishyva.fi/kauneus-ja-pukeutuminen/pukeutuminen/pukeutumiskoodien-abc/0218010-77130>

Pukeutumiskoodi-smart-casual. 2012. Yhteishyvä. Viitattu 22.10.2015.
<https://www.yhteishyva.fi/kauneus-ja-pukeutuminen/pukeutuminen/pukeutumiskoodi-smart-casual/0218010-76738>

VERKKOLÄHTEET

Mecc interiors. n.d. Colour for springsummer 2016, viitattu 16.6.2015.
<https://meccinteriors.wordpress.com/2014/09/04/colour-for-springsummer-2016/>

WCF. n.d. Color Trends S/S 2016, All Markets Part 2. We Connect Faschion. Viitattu 16.6.2015 .<https://www.weconnectfashion.com/articles/color-trends-s-s-2016-all-markets-part-2>

Michel Kors. n.d. Jet Set Travel Saffiano Leather Top Zip Tote. Viitattu 7.8.2015. <http://www.michaelkors.com/jet-set-travel-saffiano-leather-top-zip-tote>

Pinterest, n.d. Missund Trend 2016 S/S. Viitattu 16.6.2015.
<https://www.pinterest.com/missund/trend-2016-ss/>

Fashion Web Graphic . n.d. Viitattu 16.6.2015. <http://www.fashionwebgraphic.com/155443/4534005/trend-forecasting/aw20162017-trend-forecasting>

Patricia Nash 2015. Viitattu 7.9.2015. www.patricianashdesigns.com

Wiula Design 2015. Viitattu 25.6.2015. www.wiuladesign.fi

Maailmankaupat 2015. Viitattu 7.6.2015. www.maailmankaupat.fi

Maailmankauppa Kirahvi 2015. Viitattu 8.6.2015.
www.maailmankaupat.fi/kirahvi

Pou Chong Brothers 2015. Viitattu 14.6.2015.
www.pouchong.com/leather.htm

Wb gov 2015. Viitattu 9.9.2015. <http://wb.gov.in/portal/WBLabour>

Xe 2015. Viitattu 22.10.2015. Xe.com

Tuulan Wilénin haastattelu 3.7.2015 Turussa

-Saanko kuvata laukkujasi/ kaavojasi/työohjeitasi?

TUULA & MAAILMANKAUPPA:

-Miten päädyit suunnittelemaan Maailmankaupalle nahkalaukkumalliston?

-Millainen prosessi kokonaisuudessaan oli? Kuinka kauan se kesti ensimmäisistä luonnoksista siihen kun sait valmiit laukut käsiisi?

-Mikä prosessissa oli haastavinta?

-Entä kivointa?

-Lähetit siis kaavat ja työohjeet MKS:lle ja he valmistivat laukut. Tehtiinkö laukuista useita eri versioita/ prototyyppejä ennen kuin lopulliset mallit löytyivät?

-Omat kokemuksesi yhteistyöstä Maailmankaupan ja Madhya Kalikata Shilpanganin kanssa:

OPPARIN LÄHTÖKOHDAT:

-Aiheen ajankohtaisuus: löytyykö Suomesta tai maailmalta tämän tyyllisiä laukkuja, joita minä suunnittelen?

-Uskotko että laukuille löytyy ostajia?

-Mitä ajattelet määrittelemästäni laukun kohderyhmästä?

-Mitä ajattelet ”Ruusu-unelmasta”? Vapaata palautetta.

RAKENNE/MALLI:

-Mitä mallia sinä suosittelisit tämän kuvion kanssa? (näytä mallit)

-Minkälaisia sauma/rakenneratkaisuja kannattaa välttää?

KUVIO:

-Suurentaisitko/ pienentäisitkö kuviota? Tekisitkö sille jotakin? Mitä?

-Onko mahdollista saada/ kannattaako suunnitella/valmistaa korkeampaa kuviota vuo-hennahalle? ”Pakotettu look” Täytyisikö kuvio sitten kovettaa jotenkin, että se kestäisi?

-Ovatko pakotetut ääriiviat aina luonnollisen nahan väriset?

VÄRIT:

-Mitä värejä sinä suosittelisit?

-Onko jotain värejä, joita ei kannata käyttää? (lohkeaa, haalistuu, nahka alla tummuu..)

MUUTA

-Miten otit huomioon vuohennahan laukkuja suunnitellessasi?

-Kannattaako suunnitella useampi eri malli vai esim. 1 malli 3 eri värissä?

-Ekologisuus? Kasvi- vai kromiparkittua nahkaa? Ovatko värit ympäristöystävällisiä?

-Metalliosat? Suunnittelun rajoitteet? Korokkeet pohjaan? Säädettävä olkahihna?

-Miten saisin oman nimeni näkymään suunnittelemiini laukkuihin?

-Kannattaako hiussolkia myös valmistaa?

-Onko sinulle suositella minulle joitakin lähteitä, mitä en ole vielä löytänyt? (lähdeluettelo)

-Mitä ajattelet, onko minulla riittävästi valmiuksia opinnäytetyön tekemiseen?

-Vapaata palautetta opinnäytetyöstäni:

Gallup

Kysy persoonallisesti, värikkäästi tai naisellisesti pukeutuneilta eri ikäisiltä naisilta, jotka vaikuttavat siltä, että saattaisivat olla potentiaalisia suunnittelemini laukkujen ostajia.

1. Onko käsilaukkuni sen tyylinen, että voisit kuvitella itse kantavasi sitä?
KYLLÄ EI

2. Onko käsilaukkuni ruusukuvio sinulle mieleinen?
KYLLÄ EI

3. Missä väriyhdistelmässä kuvio olisi mielestäsi kivoin?

1. punainen- vihreä- keltainen
2. punainen- vihreä- musta
3. viini- t.vihr- musta
4. mur.pun- vihreä- nude
5. pinkki- vihreä- musta
6. mur.pinkki- vihreä- musta
7. pinkki- vihreä- lime
8. pinkki- vihreä- keltainen
9. lila- vihreä- musta
10. violetti- vihreä- musta
11. pinkki- vihreä- t.vihreä
12. roosa- vihreä- ruskea
13. roosa- vihreä- musta
14. vaal.pun- vihreä- musta
15. sininen- vihreä- musta
16. oranssi- vihreä- musta
17. jokin muu, mikä?

4. Mikä näistä käsilaukkumalleista on mielestäsi mieluisin? Mikä malleista sopii mielestäsi parhaiten ruusukuvioon? M= mieluisin, S= sopii parhaiten

1. bucket bag
2. satulalaukku
3. tote (shopperi)
4. barrel bag (sylinteri-/ putkilolaukku)
5. pussukka/ hobo
6. olkalaukku/ satchel

Liite 3 Väri vaihtoehdot

Liite poistettu salaisena.

Liite 4 Mallivaihtoehdot

Liite poistettu salaisena.

Liite 5 Suunnittelun lähtökohdat

Välttämättömät asiat, jotka käsilaukuun ainakin täytyy mahtua.

Asioita, joita käsilaukuun olisi myös hyvä mahtua.

Kuva poistettu salaisena.

Kuviollisten ja yksiväristen asusteiden yhdistäminen toisiinsa.

Liite 6 Mallit nahan kuviointiin

Liite poistettu salaisena.

Liite 7 Valmistusohjeet

Liite poistettu salaisena.

Liite 8 Prototyypit

Liite poistettu salaisena.

Liite 9 Ohjesivut

Liite poistettu salaisena.

Liite 10 Kaavat

Liite poistettu salaisena.

Liite 11 Hiussolki

Liite poistettu salaisena.

Liite 12 Designerin merkki

Liite poistettu salaisena.

